

Posouzení vlivu koncepce „Územní plán Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

Posouzení podle § 45i zákona 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny

Mgr. Ivana Paukertová

Brno březen 2013

Obsah

1. Úvod	3
1.1 Zadavatel	3
1.2 Cíl posouzení	3
1.3 Zpracovatel	3
1.4 Zpracovatel Naturového posouzení	3
1.4 Postup zpracování hodnocení	3
1.4.1 Podklady	3
1.4.2. Internetové zdroje:	4
2. Údaje o koncepci	4
2.1 Název koncepce	4
2.2 Základní údaje	4
2.3 Hlavní cíle koncepce	4
3. Údaje o EVL a PO	6
3.1 Identifikace dotčených lokalit	6
3.2 EVL CZ0724089 – Beskydy	6
3.2.1 Popis EVL Beskydy	6
3.2.2 Předměty ochrany EVL Beskydy	8
3.2.3 Dotčené předměty ochrany EVL Beskydy	14
3.3. PO CZ0721023 Horní Vsacko	17
3.3.1 Popis PO Horní Vsacko	17
3.3.2 Předměty ochrany PO Horní Vsacko	18
3.3.3 Dotčené předměty ochrany PO Horní Vsacko	18
4. Hodnocení vlivu koncepce na EVL a PO	19
4.1 Hodnocení úplnosti podkladů pro posouzení	19
4.2 Možné vlivy koncepce	19
4.2.1 Problematika dálkových migračních koridorů pro velké šelmy ve vztahu k územnímu plánování	19
4.3 Hodnocení vlivů koncepce na dotčené předměty ochrany	26
4.3.1. Popis dotčených předmětů ochrany, ekologické nároky	26
4.3.2. Kvantitativní údaje	30
4.3.3. Kvalita výskytu	31
4.3.4 Identifikace vlivů koncepce na předměty ochrany	34
4.3.5 Podíl ovlivněné rozlohy/populace předmětů ochrany v dotčených lokalitách	37
4.3.6 Významnost vlivů	38
4.3.7 Závěr – vlivy koncepce na předměty ochrany	40
4.4. Hodnocení vlivu koncepce na celistvost lokalit	42
4.5. Hodnocení možných kumulativních vlivů	43
5. Závěr	43
6. Literatura a použité zdroje	44
6.1 Odborná literatura	44
6.2 Další použité zdroje	44

Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

Posouzení podle § 45i zákona 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny

1. Úvod

1.1 Zadavatel

Obec Halenkov

1.2 Cíl posouzení

Správa CHKO Beskydy jako orgán ochrany přírody příslušný podle §78 zákona 114/1992 Sb. vydala dne 29.4. 2009 stanovisko podle §45i, ve kterém nevyloučila významný vliv na evropsky významné lokality a ptačí oblasti. Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství vydal dne 14.5.2009 pod číslem jednacímu KUZL 24830/2009 ŽPZE-MM koordinované stanovisko, ve kterém uvádí že podle § 45i pro hodnocenou koncepci nelze vyloučit významný vliv na evropsky významné lokality a ptačí oblasti samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi a záměry.

1.3 Zpracovatel

LÖW & spol., s.r.o.
Vranovská 102, 614 00 Brno
tel.: 545 576 250
lowaspol@lowaspol.cz

1.4 Zpracovatel Naturového posouzení

Mgr. Ivana Paukertová
Poradenská a konzultační činnost v oblasti životního prostředí
Autorizovaná osoba pro posouzení podle § 45i č.j. 35002/ENV/06, 1222/630/06 ze dne 5.9.2007, prodloužení autorizace č.j. 42591/ENV/12-1703/630/12 do 6.9.2017.
Řezáčova 28, 624 00 Brno
Tel.: 603 39 62 90
IČO: 686 72 217
www.paukertova.cz
ivana@paukertova.cz

1.4 Postup zpracování hodnocení

1.4.1 Podklady

- * Postup posuzování vlivů koncepcí a záměrů na evropsky významné lokality a ptačí oblasti, Věstník vlády, 4/2/2006, str. 1-42
- * Metodika hodnocení významnosti vlivů při posuzování podle § 45i zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, Věstník MŽP, XVII/11/2007
- * Natura 2000, příručka k hodnocení významnosti vlivů na předměty ochrany lokalit soustavy Natura 2000, červenec 2011, zpracováno pro ministerstvo životního prostředí, ISBN 978-80-7217-568-5

* Data o rozšíření zvláště chráněných druhů poskytnutá CHKO Beskydy, v elektronické podobě (shp)

* Odborné konzultace AOPK ČR (Mgr. Strnad), CHKO Beskydy, Mgr. Zdena Mrlíková

1.4.2. Internetové zdroje:

Mapový server AOPK

<http://mapy.nature.cz>

Údaje o druzích

<http://www.biomonitoring.cz>

2. Údaje o koncepci

2.1 Název koncepce

Územní plán Halenkov – návrh (dle zákona 183/2006 Sb. ve znění pozdějších předpisů)

2.2 Základní údaje

Katastrální území:	Halenkov
Obec:	Halenkov
Obec s pověřeným obecním úřadem:	Karolinka
Obec s rozšířenou působností:	Vsetín
Kraj:	Zlínský
Obor:	Územní plánování
Charakter záměru:	Návrh územního plánu, jako základního dokumentu vytvářejícího podmínky pro všestranný rozvoj sídla.
Účel záměru:	Cílem a obsahem územního plánu je vymezení a uspořádání <u>ploch s rozdílným způsobem využití</u> , s důrazem na uspořádání zastavěných a zastavitelných ploch a stanovení základních zásad organizace území, včetně postupu při jeho využití a podmínek výstavby tak, aby byly vytvořeny předpoklady k zabezpečení trvalého souladu všech přírodních, civilizačních a kulturních hodnot v území, se zvláštním zřetelem na životní prostředí a jeho ochranu.
Objednatel ÚP:	Obec Halenkov
Pořizovatel ÚP:	Městský úřad Vsetín, odbor územního plánování, stavebního řádu a dopravy
Zpracovatel ÚP:	Ing. arch. Ivo Motl autorizovaný architekt, Zámečnická 492/2, 772 00 Olomouc
Předpokládaná doba platnosti ÚP:	neomezena
Přeshraniční vlivy:	ne
Varianty záměru:	1

2.3 Hlavní cíle koncepce

Základní koncepce rozvoje obce

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

Řešené území je vymezeno správním územím obce Halenkov, které je dáno katastrálním územím Halenkov. Plocha řešeného území v souhrnu činí 4 220 ha. Celé řešené území je na území evropsky významné lokality soustavy NATURA 2000 EVL CZ 0724089 Beskydy a PO Horní Vsacko CZ0721023.

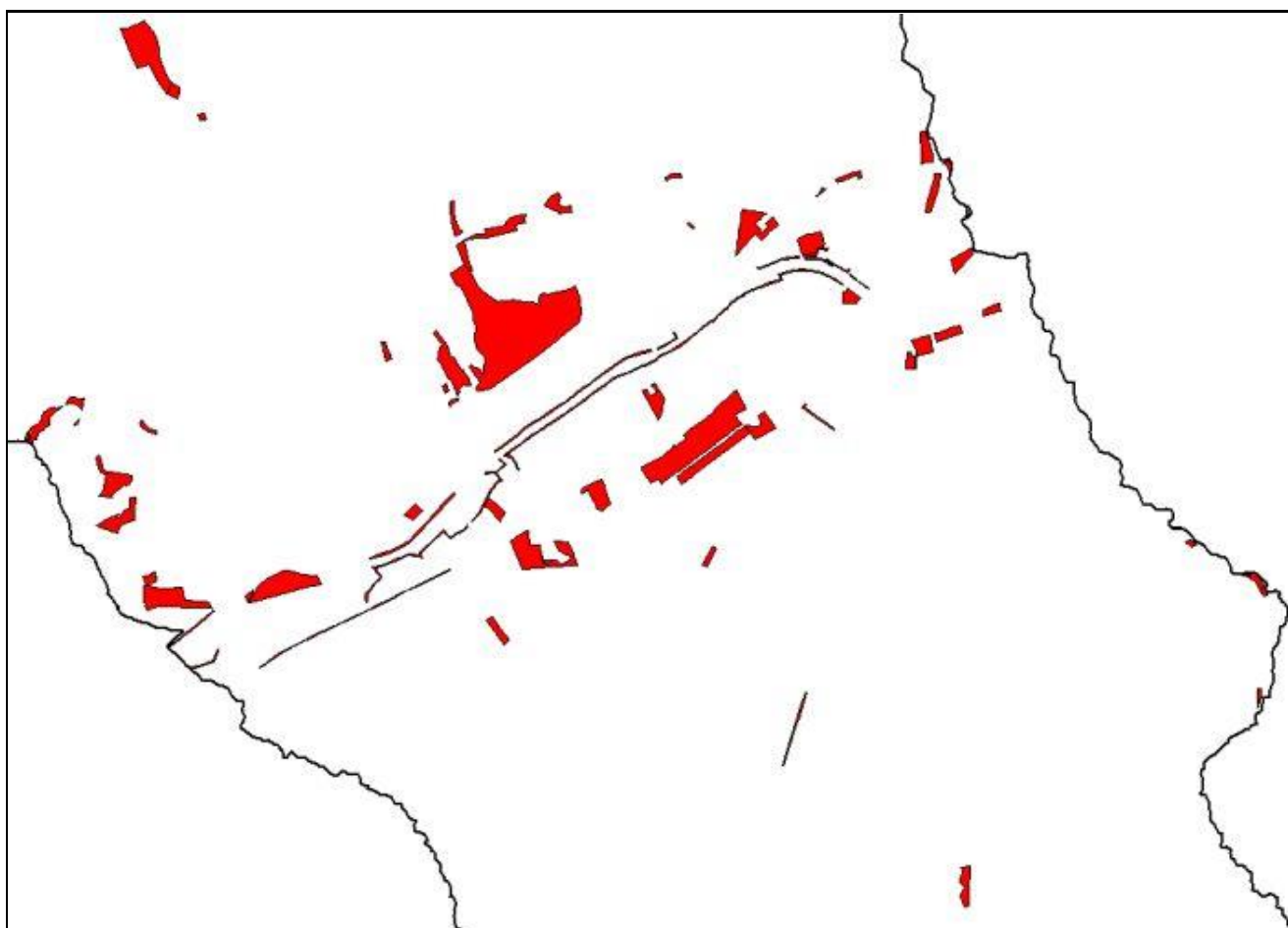
Cílem ÚP je prověřit plochy z hlediska funkčního využití území, stanovit koncepci využívání území, prověřit vzájemné vazby k okolním funkcím a stanovit přípustnost či nepřístupnost využívání jednotlivých ploch. Zpracovatel předkládá návrh ÚP Halenkov v jedné variantě.

Návrh ÚP je vypracován tak, aby vedl k dosažení všech cílů územního plánu, tedy sjednocení mnohostranných požadavků na uspořádání obce a krajiny, včetně požadavků vyplývajících ze záměrů nadregionálního významu.

Bylo vymezeno 11 typů ploch s rozdílným způsobem využití (stabilizované plochy, plochy návrhové a plochy rezervní). Převážná většina ploch se nachází uvnitř současně zastavěného území, případně na něj přímo navazují (zastavitelné území), anebo jsou součástí nezastavěného území (krajiny), viz. grafická část návrhu ÚP Halenkov:

- návrhové plochy bydlení (bydlení hromadné, individuální, smíšené vesnické a smíšené v centrální zóně),
- návrhové plochy pro veřejnou vybavenost,
- návrhové plochy pro komerční zařízení,
- návrhové plochy pro tělovýchovu a sport,
- návrhové plochy pro veřejná pohřebiště,
- návrhové plochy pro plochy veřejných prostranství s převahou zpevněných ploch,
- plochy pro dopravní infrastrukturu,
- návrhové plochy pro plochy veřejných prostranství s převahou nezpevněných ploch,
- návrhové plochy pro vodní plochy a vodohospodářské záměry,
- návrhové plochy pro krajinnou zeleň – biokoridory,
- návrhové plochy přírodní – biocentra.

Plochy pro bydlení hromadné	- <u>Lokality 101, 103</u>
Plochy pro bydlení individuální	- <u>Lokality 118, 120, 126, 136, 137, 144, 154, 157</u>
Plochy pro bydlení smíšené ob. vesnické	- <u>Lokality 142, 145, 152, 163, 164, 165, 173, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 191</u>
Plochy smíšené obytné	- <u>Lokalita 121, 199</u>
Plochy občanského vybavení	- <u>Lokalita 265, 267</u>
Plochy pro tělovýchovu a sport	- <u>Lokality 282, 283, 284, 285</u>
Plochy pro silniční dopravu	- <u>Lokality 339, 340, 341</u>
Plocha pro vodní hospodářství	- <u>Lokalita 351</u>
Protipovodňová ochrana	- <u>Lokality 385 až 399</u>
Plochy s převahou nezpevněných ploch	- <u>Lokality 416, 417</u>
Plochy vodní a vodohospodářské	- <u>Lokalita 467, 470</u>
Plochy pro krajinnou zeleň - biokoridory	- <u>Lokality 601 až 621</u>
Plochy přírodní – biocentra	- <u>Lokality 701 až 710</u>

Posuzovaný návrh, verze z 4.3.2013 (na obrázku nejsou zobrazeny plochy 163, 164, 165, 173 a 341)

3. Údaje o EVL a PO

3.1 Identifikace dotčených lokalit

Celé katastrální území obce Halenkov leží uvnitř EVL Beskydy a uvnitř PO Horní Vsacko.

3.2 EVL CZ0724089 – Beskydy

3.2.1 Popis EVL Beskydy

Kód lokality: CZ 0724089

Kraj: Zlínský, Moravskoslezský

Rozloha: 120386,5333 ha

Biogeografická oblast: kontinentální

Kategorie ochrany: chráněná krajinná oblast

Území EVL Beskydy je převážně zalesněno (více než 70 % území zaujímá les). Lesní vegetaci tvoří především květnaté bučiny as. *Dentario enneaphylli-Fagetum* a *Dentario glandulosae-Fagetum* (L5.1) v rozmezí výšky od 400–500 m n. m. a acidofilní bučiny sv. *Luzulo-Fagion* (L5.4), pokrývající zpravidla hřebenové polohy od 700–1 000 m n. m., ale

rovněž inverzní údolní polohy. Převládající dřevinou je buk lesní (*Fagus sylvatica*), doprovázený nejvíce jedlí bělokorou (*Abies alba*), javorem klenem (*Acer pseudoplatanus*) a smrkem (*Picea abies*).

Na nejvyšší vrcholy (Lysá hora, Smrk, Travný, Kněhyně, Velký Polom aj.) jsou vázány horské klimaxové smrčiny (L9.1, L9.3), zhruba od výšky 950 m n. m. Horské smrčiny vznikají také jako náhradní společenstvo ve vytěžených imisních smrčinách. Dominantní dřevinou je zde přirozeně smrk ztepilý doprovázený jeřábem ptačím, v nižších polohách a v příhodnějším klimatu ještě i klenem a bukem.

Na prudkých svazích se maloplošně nachází suťové lesy (L4). Objevují se na lesních půdách často sycených svahovou vodou, i na jemně skeletnatých půdách na hranách svahů. Suťové lesy přechází ve vyšších polohách v horské klenové bučiny (L5.2) se zastoupením druhů vysokobylinných niv.

V nižších polohách se rozkládají společenstva dubohabřin as. *Carici pilosae-Carpinetum* (L3.3B). V dnešní krajině se zachovaly jen ve zbytcích, převážná část zmizela v důsledku zkulturnování krajiny a vlivem zemědělské činnosti člověka. Dubohabrové háje zauímají jen malou část území EVL Beskydy především na jeho jihozápadním okraji.

Úzké pruhy kolem řek a potoků jsou dodnes zčásti osídleny společenstvy údolních jasanovo-olšových luhů (L2.2A, B). Nejčastějšími zástupci stromového patra jsou přirozeně olše lepkavá a šedá. Různé druhy vrb, které v minulosti tvořily velmi charakteristickou součást těchto společenstev, byly velmi silně zredukovány úpravami toků, při nichž byly nejčastěji nahrazovány hlubokokořennými listnáči, nejčastěji jasanem. Na březích bystřin a na lesních prameništích v horských polohách jsou ojediněle zachovány horské olšiny s olší šedou (*Alnus incana*) (L2.1).

Náhradní vegetaci podmáčených stanovišť tvoří údolní vlhké louky a rašelinné a pramenišní louky (R2.2, R2.3), v minulosti z velké části odvodněné. Na vlhkých stanovištích se vyskytují pcháčové louky (T1.5) a tužebníková lada (T1.6), v menší míře vegetace vlhkých narušovaných půd (T1.10). Přirozeně vzácné jsou petrifikující prameny (R1.1, R1.3), naopak běžná jsou lesní prameniště bez tvorby pěnovců (R1.4). Podél potoků zůstávají ve zbytcích zachována vlhkomilná vysokobylinná společenstva. V nižších polohách zejména devětsilové lemy (M5) s devětsilem lékařským (*Petasites hybridus*), ve vyšších polohách nastupuje devětsil bílý (*P. albus*), v horských polohách se ojediněle objevují subalpínské porosty vysokobylinných niv (A4.2) a kapradinových niv s papratkou horskou (*Athyrium distentifolium*) (A4.3).

V pestrém zastoupení travinobylinných společenstev dominují ovsíkové louky sv. *Arrhenatherion* (T1.1) a pohánkové pastviny sv. *Cynosurion* (T1.3). Jako pozůstatky rozsáhlé pastvy ovcí v minulosti jsou na svazích vyvinuty podhorské smilkové trávníky (T2.3A, B), často s roztroušenými keři jalovců. Vznikají tak pro území Beskyd charakteristické „jalovcové pasíanky“. Pouze na bezlesích hřebenech v montánních polohách se vyvíjí společenstva horských smilkových trávníků s alpskými druhy sv. *Nardo-Agrostion tenuis* (T2.2). Maloplošně se na lokalitě vyskytují širokolisté suché trávníky, a to i s výskytem jalovce a orchidejí (T3.4A-C). Na mezích, okrajích cest a lesů jsou často zachovalé mezofilní křoviny (K3) s hlohem (*Crataegus* sp.), růží (*Rosa* sp.) a trnkou (*Prunus spinosa*).

Roztroušeně a zpravidla maloplošně se objevují pískovcové skalní výchozy (S1.2), častým jevem je tzv. pseudokras. Největším skalním útvarem jsou Pulčinské skály v Javorníkách, jeskyně (S3) se vyskytují např. v oblasti Radhoště, Kněhyně, Čertova mlýna a Lysé hory.

V území se vyskytuje celá řada chráněných a ohrožených druhů živočichů a rostlin.

K předmětům ochrany v EVL Beskydy patří následující druhy živočichů:

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

Optimální životní podmínky nachází na mnoha lokalitách EVL Beskydy kuřka žlutobřichá (*Bombina variegata*). Hojně se vyskytuje např. v pramenných oblastech Velkého a Malého Polomu, na Obidově, na Muroňce aj. Pro rozmnožování také často vyhledává vyjeté koleje na nezpevněných cestách.

Drobné tůň využívá k rozmnožování čolek karpatský (*Triturus montandoni*), obdobně jako tůň horních částí neupravených toků s mírným spádem, nebo dnes i umělé vodní nádrže zbudované na původních podmáčených plochách.

Měkkýš velevrub tupý (*Unio crassus*) je v současné době v EVL Beskydy zaznamenán pouze na jediné lokalitě, a to sice v bývalém mlýnském náhonu. Pro udržení populace tohoto živočicha je nezbytné zajistit obnovu náhonu a bezbariérovou prostupnost náhonu pro rybí osádku nezbytnou pro vývoj glochidií.

Ze skupiny bezobratlých se v EVL Beskydy vyskytují *Rhysodes sulcatus* a lesák rumělkový (*Cucujus cinnaberinus*) – podkorní brouci závislí na určitém stádiu rozpadu dřeva. V Beskydech se vyskytují pouze v pralesní rezervaci Mionší. Celkově se v ČR vyskytují velmi vzácně.

Převážně plošně rozsáhlá prameniště, často doprovázená rašeliněním, mnohdy v porostu olšin jsou domovem střevlíka hrbolatého (*Carabus variolosus*). V celých Beskydech se vyskytuje roztroušeně, pro získání přesnějších údajů bude třeba provést plošné mapování.

Od roku 1993 se na území EVL Beskydy provádí sčítání letních a zimních kolonií netopýra velkého (*Myotis myotis*). Letní kolonie osídľují půdní prostory kostelů ve Zděchově, Huslenkách, Starých Hamrech, populace čítá kolem 1 000 jedinců. Zimní kolonie nachází úkryt v podzemních jeskyních na Radhošti, Kněhyni, Čertově mlýně, Lysé hoře a v Pulčinských skalách.

Sčítání vydry říční (*Lutra lutra*) bylo prováděno pravidelně do roku 2000. V současné době se odhaduje výskyt stabilní populace do 20 jedinců. Pravidelně se vyskytuje především v oblasti vodní nádrže Šance, Morávka, Stanovnice, na přítocích Olše, na Rožnovské a Vsetínské Bečvě, včetně přítoků.

Území Beskyd je součástí biotopu velkých šelem: rysa ostrovida, medvěda hnědého a vlka, kteří sem migrují ze slovenských Karpat. Výskyt všech tří šelem je stabilní, u vlka a rysa bylo potvrzeno i rozmnožování. Důležité pro existenci populací těchto predátorů je zachování klidových oblastí dostatečné rozlohy a důsledné pronásledování pytláctví.

3.2.2 Předměty ochrany EVL Beskydy

Typy přírodních stanovišť:

* prioritní typy přírodních stanovišť

	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G	Předmět ochrany
3220	Alpínské řeky a bylinná vegetace podél jejich břehů	2.25	0.00	B/B/A	Ano
	M4.3 Štěrkové náplavy s třtinou pobřežní (<i>Calamagrostis pseudophragmites</i>)	2.2500	0.00	B/B/A	Ano
3240	Alpínské řeky a jejich dřevinná vegetace s vrbou šedou (<i>Salix elaeagnos</i>)	2.0028	0.00	C/B/C	Ano
	K2.2 Vrbové křoviny šterkových náplavů	2.0028	0.00	C/B/C	Ano

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G	Předmět ochrany
5130	Formace jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>) na vřesovištích nebo vápnitých trávnících	1.3658	0.00	B/A/C	Ano
	T8.2A Sekundární podhorská a horská vřesoviště s výskytem jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>)	1.3658	0.00	B/A/C	Ano
6210 (*)	Polopřirozené suché trávníky a fácie křovin na vápnitých podložích (<i>Festuco-Brometalia</i>)	2.4014	0.00	B/B/A	Ano
	T3.4D Širokolisté suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých a bez jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>)	2.4014	0.00	B/B/A	Ano
6230 *	Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podložích v horských oblastech (a v kontinentální Evropě v podhorských oblastech)	77.7525	0.06	B/B/B	Ano
	T2.2 Horské smilkové trávníky s alpínskými druhy <u>Management:</u> Pastva a odstraňování nedopasků. Odstraňování náletu a zamezení expanze keřků borůvky.	5.5466	0.00	D/C/B	Ano
	T2.3B Podhorské až horské smilkové trávníky bez jalovce <u>Management:</u> Pravidelná pastva a odstraňování nedopasků. Odstraňování náletu a zamezení expanze keřků borůvky. Náhradní management - pravidelné kosení min. 1x/rok. Odstraňování náletu.	57.0485	0.04	B/B/B	Ano
6430	Vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně	14.389	0.01	B/B/B	Ano
	A4.2 Subalpínské vysokobylinné nivy <u>Management:</u> Zachování biotopu - nevysazovat dřeviny, nenarušovat těžkou technikou. Šetrné lesní hospodaření, zejm. netahat dřevo přes prameniště, nezalesňovat, nesvádět vodu z prameniště na lesní cestu, nevysušovat.	3.0845	0.00	B/A/B	Ano
	A4.3 Subalpínské kapradinové nivy <u>Management:</u> Zachování biotopu - nevysazovat dřeviny, nenarušovat	7.9771	0.00	B/B/B	Ano

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G	Předmět ochrany
	těžkou technikou. Šetrné lesní hospodaření, zejm. netahat dřevo přes prameniště, nezalesňovat, nesvádět vodu z prameniště na lesní cestu, nevysušovat.				
	M5 Devětsilové lemy horských potoků	3.3274	0.00	B/A/B	Ano
6510	Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (<i>Arrhenatherion</i> , <i>Brachypodio-Centaureion nemoralis</i>)	519.3419	7.74	C/B/B	Ano
	T1.1 Mezofilní ovsíkové louky <u>Management:</u> Extenzivní kosení mezofilních luk, optimálně 2x/rok, popř. přepásání. Na některých lokalitách je vhodná i samotná pastva spojená s kosením nedopasků. Nehnojit nebo jen s nižší frekvencí (<i>Orchideaceae</i>).	519.3419	7.74	C/B/B	Ano
7220 *	Petrifikující prameny s tvorbou pěnoveců (<i>Cratoneurion</i>)	0.048	3.98	A/A/B	Ano
	R1.1 Luční pěnovecová prameniště	0.0280	2.32	A/A/B	Ano
	R1.3 Lesní pěnovecová prameniště <u>Management:</u> Šetrné lesní hospodaření, zejm. netahat dřevo přes prameniště, nezalesňovat, nesvádět vodu z prameniště na lesní cestu, nevysušovat.	0.0200	1.66	A/A/A	Ano
8220	Chasmo fytická vegetace silikátových skalnatých svahů	5.7946	0.00	C/B/C	Ano
	S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin	5.7946	0.00	C/B/C	Ano
8310	Jeskyně nepřístupné veřejnosti	0.012	9.97	A/A/A	Ano
	S3B Jeskyně nepřístupné veřejnosti <u>Management:</u> Omezený přístup veřejnosti.	0.0120	9.97	A/A/A	Ano
9110	Bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i>	2504.7897	2.08	B/B/A	Ano
	L5.4 Acidofilní bučiny <u>Management:</u> Převod stejnověkových bučin na různověké porosty - aplikovat výběrný způsob těžby. Ponechávání padlých, trouchnivých a suchých kmenů. Postupná přeměna smrkových monokultur a smrkového porostu s podrostem buku na odpovídající přírodě blízký les -	2504.7897	2.08	B/B/A	Ano

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G	Předmět ochrany
	bučinu. Ochrana semenáčků jedle před okusem. Management na záchranu populací beskydské jedle.				
9130	Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>	1661.2351	1.38	B/B/A	Ano
	L5.1 Květnaté bučiny <u>Management:</u> Převod stejnověkých bučin na různověké porosty - aplikovat výběrný způsob těžby. Ponechávání padlých, trouchnivých a suchých kmenů. Postupná přeměna smrkových monokultur a smrkového porostu s podrostem buku na odpovídající přírodě blízký les - bučinu. Ochrana semenáčků jedle před okusem. Management na záchranu populací beskydské jedle.	1661.2351	1.38	B/B/A	Ano
9140	Středoevropské subalpínské bučiny s javorem (<i>Acer</i>) a šťovíkem horským (<i>Rumex arifolius</i>)	88.3376	0.07	B/A/A	Ano
	L5.2 Horské klenové bučiny <u>Management:</u> Zachování, popř. postupné obnovení přirozené druhové struktury stromového patra (buk, klen, jedle, smrk). Převod stejnověkých bučin na různověké porosty s přirozenou obnovou. Ochrana přirozeného zmlazení, zejm. podpora zmlazování jedle a klenu. Ponechání doupných, suchých a trouchnivých kmenů v porostu.	88.3376	0.07	B/A/A	Ano
9170	Dubohabřiny asociace <i>Galio-Carpinetum</i>	139.5937	0.11	B/B/B	Ano
	L3.3B Západo-karpatské dubohabřiny <u>Management:</u> Převod stejnověkých habřin na různověké porosty - aplikovat výběrný způsob těžby. Ponechávání padlých, trouchnivých a suchých kmenů. Postupná přeměna smrkových monokultur na odpovídající přírodě blízký les.	139.5937	0.11	B/B/B	Ano
9180 *	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklich	189.5902	0.15	B/A/A	Ano
	L4 Suťové lesy <u>Management:</u> Ve většině případů	189.5902	0.15	B/A/A	Ano

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G	Předmět ochrany
	ponechání porostů přirozenému vývoji, popř. převod stejnověkových kultur buku na věkově a druhově rozrůzněné porosty (výběrová těžba, podpora přirozeného zmlazení dřevin ze semenáčků). Ponechávání starých a odumřelých kmenů bez hospodářské hodnoty na místě.				
91E0 *	Směšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)	11.4904	0.00	C/A/B	Ano
	L2.1 Horské olšiny s olší šedou (<i>Alnus incana</i>)	2.4807	0.00	B/B/A	Ano
	L2.2A Údolní jasanovo-olšové luhy, typické porosty <u>Management:</u> Zachování vodního režimu na lokalitě, tj. zejména nebudovat lesní cesty na prameništích, ošetřit odtok vody po lesních cestách apod. Zachování, popř. postupné obnovení přirozené druhové struktury stromového patra. Převod stejnověkových porostů na různověkové porosty s přirozenou obnovou.	9.0097	0.00	C/A/B	Ano
9410	Acidofilní smrčiny (<i>Vaccinio-Piceetea</i>)	488.6087	0.40	B/B/B	Ano
	L9.1 Horské třtinové smrčiny <u>Management:</u> Podpora věkové diferencovanosti porostu a druhové struktury stromového patra (podíl jeřábu). Vysazování alochtonních populací smrku. Podpora zmlazování a obnovy horských smrčin. Ponechání suchých a trouchnivých kmenů v porostu. Bezzásahovost v porostech napadených kůrovcem, případně šetrná likvidace. Ponechání částí pasek s borůvkou bez vysázeného smrku jako potenciálního stanoviště pro tetřeva.	329.7880	0.27	B/B/B	Ano
	L9.3 Horské papratkové smrčiny <u>Management:</u> Podpora věkové diferencovanosti porostu a druhové struktury stromového patra (podíl jeřábu). Vysazování alochtonních	158.8207	0.13	B/A/A	Ano

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G	Předmět ochrany
	populací smrku. Podpora zmlazování a obnovy horských smrčín. Ponechání suchých a trouchnivých kmenů v porostu. Bezzásahovost v porostech napadených kůrovcem, případně šetrná likvidace. Ponechání částí pasek s borůvkou bez vysázeného smrku jako potenciálního stanoviště pro tetřeva.				

Druhy - rostliny:

* označuje prioritní druhy

	Stálá populace	Zastavující se	Zimující	Hnízdící
	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
oměj tuhý moravský	600			
<i>Aconitum firmum</i> subsp. <i>moravicum</i>	A	A	B	A
šikoušek zelený	P			
<i>Buxbaumia viridis</i>	A	B	C	A

Druhy - živočichové:

* označuje prioritní druhy

	Stálá populace	Zastavující se	Zimující	Hnízdící
	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
čolek karpatský	R			
<i>Triturus montandoni</i>	A	B	B	A
kuňka žlutobřichá	P			
<i>Bombina variegata</i>	A	B	C	A
lesák rumělkový	C			
<i>Cucujus cinnaberinus</i>	C	A	C	A
medvěd hnědý *	V			
<i>Ursus arctos</i> *	A	B	B	A
netopýr velký	R			
<i>Myotis myotis</i>	B	B	C	B
rýhovec pralesní	R			
<i>Rhysodes sulcatus</i>	A	A	C	A
rys ostrovid	R			
<i>Lynx lynx</i>	A	B	B	A
střevlík hrboletý	R			
<i>Carabus variolosus</i>	A	A	C	A
velevrub tupý	P			
<i>Unio crassus</i>	B	B	C	B
vlk obecný *	V			

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

<i>Canis lupus</i> *	A	B	B	A
vydra říční	R			
<i>Lutra lutra</i>	A	C	B	A

3.2.3 Dotčené předměty ochrany EVL Beskydy

* prioritní stanoviště

Stanoviště	Biotopy	Výskyt v k.ú. Halenkov	Komentář	Ovlivnění
3220	M4.3	newyskytuje se		ne
3240	K2.2	7 segmentů	6 segmentů se překrývá nebo dotýká návrhových ploch	ano
5130	T8.2A	newyskytuje se		ne
6210 (*)	T3.4D	1 vymapovaný segment	nepřekrývá se s návrhovými plochami, nenastane ovlivnění	ne
6230 *	T2.2 T2.3B	newyskytuje se 5 segmentů	nepřekrývá se s návrhovými plochami, nenastane ovlivnění	ne
6430	A4.2 A4.3 M5	newyskytuje se newyskytuje se 6 segmentů	nepřekrývá se s návrhovými plochami, nenastane ovlivnění	ne
6510	T1.1	hojně, 184 segmentů +mozaiky	překrývá se s řadou návrhových lokalit	ano
7220 *	R1.1 R1.3	2 bodové segmenty newyskytuje se	nepřekrývá se s návrhovými plochami, nenastane ovlivnění	ne
8220	S1.2	newyskytuje se		ne
8310	S3B	newyskytuje se		ne
9110	L5.4	6 segmentů	nepřekrývá se s návrhovými plochami, nenastane ovlivnění	ne
9130	L5.1	188 segmentů	nepřekrývá se s návrhovými plochami, nenastane ovlivnění	ne
9140	L5.2	newyskytuje se		ne
9170	L3.3B	30 segmentů	nepřekrývá se s návrhovými plochami, nenastane ovlivnění	ne
9180 *	L4	3 segmenty	nepřekrývá se s návrhovými plochami, nenastane ovlivnění	ne
91E0 *	L2.1, L2.2A	2 segmenty 5 segmentů	nepřekrývá se s návrhovými plochami, nenastane ovlivnění	ne
9410	L9.1, L9.3	newyskytuje se		ne

Halenkov, schematický náčrtek

Šikoušek zelený, výskyt v Beskydech

Oměj tuhý moravský, výskyt v Beskydech

Čolek karpatský, výskyt v Beskydech

Rýhovec pralesní a lesák rumělkový, výskyt v Beskydech (Mionší)

Střevlík hrboletý, výskyt v Beskydech

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

Velevrub tupý, výskyt v Beskydech

Medvěd hnědý, výskyt v Beskydech

Druh	Výskyt v k.ú.	Komentář	Ovlivnění
oměj tuhý moravský	není znám		ne
šikoušek zelený	ano	Žádná z návrhových ploch neleží v lese, lesní předměty ochrany nebudou ovlivněny	ne
čolek karpatský	ano		?
kuňka žlutobřichá	ano		?
lesák rumělkový	není znám		ne
medvěd hnědý *	ano	V údolí Bečvy se nachází dálkový migrační koridor vhodný pro velké šelmy	ano
netopýr velký	ano	Vezmeme-li v úvahu biologii druhu pak lze ovlivnění vyloučit	ne
rýhovec pralesní	není znám		ne
rys ostrovid	ano	V údolí Bečvy se nachází dálkový migrační koridor vhodný pro velké šelmy	ano
střevlík hrboletý	ano	Výskyt v lesích, návrhové plochy nejsou umístěny v lese	ne
velevrub tupý	není znám	Nejbližší výskyt je v okolí obce Hovězí	ne
vlk obecný *	ano	V údolí se nachází dálkový migrační koridor vhodný pro velké šelmy	ano
vydra říční	ano		?

3.3. PO CZ0721023 Horní Vsacko

3.3.1 Popis PO Horní Vsacko

Kód lokality: CZ 0721023

Kraj: Zlínský, Moravskoslezský

Rozloha: 26977,6513 ha

Biogeografická

oblast: kontinentální

Před osídlením člověkem byla pokryta souvislými pralesovitými porosty, v nejnižších polohách převážně bučinami s příměsí dubu, výše jedlobučinami, v nejvyšších polohách a na chladnějších stanovištích byl přimíšen smrk. Místy se vyskytovaly suťové lesy. Po osídlení oblasti člověkem byla část lesů přeměněna na louky a pastviny a zbývající lesy po vytěžení změněny na smrkové monokultury. V současnosti původní pralesovité porosty tvoří jen nepatrný zlomek rozlohy lesů a většinou jsou chráněny v rezervacích. Převážnou část hospodářských lesů tvoří rozsáhlé smrkové monokultury. V některých částech území jsou větší plochy bučin, většinou však bez věkového a prostorového rozrůznění. Část z nich si díky „nedůsledným“ hospodařením dodnes uchovala přirozený charakter a dočasně poskytují vhodné podmínky pro hnízdění cílových druhů, které však po odtěžení porostů opět zanikají. Vhodné podmínky pro přežívání cílových druhů poskytují také určité procento lesů drobných soukromých vlastníků, kteří je zatím nijak hospodářsky nevyužívají. Jemnější způsoby hospodaření (výběr, kotlíky, podrostití způsoby, využívání přirozeného zmlazení atd.) se dosud využívají pouze ojediněle. V oblasti se dodnes zachovaly rozsáhlé plochy původních pastvin a luk s vysokou druhovou diverzitou. Z části, zejména na hřebenech, jsou ohrožovány nastupující sukcesí, případně záměrným zalesňováním. V údolí a na přilehlých svazích je značná část luk a pastvin různě využívána. Diverzifikované způsoby hospodaření pomohly zachování i vytváření velmi rozmanité rozptýlené zeleně, která se vyskytuje v podobě remízů, pásů, roztroušených lesíků, alejí, břehových porostů kolem toků aj.

Velice rozmanitá krajina hostí bohaté populace nejen kvalifikujících se druhů přílohy I, ale i dalších významných ohrožených druhů ptáků. Poněvadž se jedná o horskou oblast, má navrhovaná ptačí oblast pro většinu druhů význam jako hnízdiště. Oblast byla navržena pro celkem sedm druhů přílohy I. Pro lesní biotopy je z nich nejvýznamnější strakapoud bělohřbetý (*Dendrocopos leucotos*), vyžadující přítomnost různě narušených, odumírajících i odumřelých stromů, v kterých si tesá dutiny a hledá potravu. Jako potravní zdroje mu slouží i stromy padlé na zem. Dává přednost bučinám nebo smíšeným porostům s převahou buku. Požadavky druhu nejlépe splňují pralesovité porosty, ale významná část populace hnízdí v běžných hospodářských porostech ve věku nad 100 let, v kterých se díky zanedbávání výchovných a těžebních zásahů vytvořily vhodné existenční podmínky. Početné a stabilní populace mají rovněž čáp černý (*Ciconia ciconia*), jeřábek lesní (*Bonasa bonasia*), jehož optimálním biotopem jsou pestřejší smíšené porosty v blízkosti otevřených ploch s rozptýlenou zelení, lejsek malý (*Ficedula parva*). Datlík tříprstý (*Picoides tridactylus*) hnízdí rozptýleně v hospodářských smrkových monokulturách, ale o jeho rozšíření a početnosti v oblasti není dostatek znalostí. Louky a pastviny oblasti obývá nejpočetnější populace chřástala polního (*Crex crex*) v Beskydech a díky množství rozptýlené zeleně v otevřené krajině je vůbec nejpočetnějším druhem přílohy I v oblasti tuhýk obecný (*Lanius collurio*). Mezi početně zastoupené druhy patří také lejsek bělokrký (*Ficedula albicollis*), žluna šedá (*Picus canus*) a datel černý (*Dryocopus martius*), ale i některé další druhy, neuvedené sice v příloze I, ale významné z hlediska fauny ČR - holub doupňák (*Columba oenas*), rehek zahradní (*Phoenicurus phoenicurus*) a kos horský (*Turdus torquatus*). Sovy z přílohy I zastupují zejména sýc rousný (*Aegolius funereus*) a kulíšek nejmenší (*Glaucidium*

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

passerinum), dravce včelojed lesní (*Pernis apivorus*). V roce 2004 byl také prokázán hnízdní výskyt puštíka bělavého (*Strix uralensis*).

3.3.2 Předměty ochrany PO Horní Vsacko

	Stálá populace	Zastavující se	Zimující	Hnízdicí
	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
chřástal polní				60-80 MM
<i>Crex crex</i>	B	B	C	A
čáp černý				7-11 p.
<i>Ciconia nigra</i>	B	B	C	A
datlík tříprstý	7-15 p.			
<i>Picoides tridactylus</i>	B	C	B	C
jeřábek lesní	50-70 p.			
<i>Bonasa bonasia</i>	B	C	C	B
lejsek malý				100-170 p.
<i>Ficedula parva</i>	B	B	C	B
strakapoud bělohřbetý	25-45 p.			
<i>Dendrocopos leucotos</i>	B	C	C	B
ťuhák obecný				400-600 p.
<i>Lanius collurio</i>	C	A	C	A

3.3.3 Dotčené předměty ochrany PO Horní Vsacko

Druh	Komentář	Ovlivnění
chřástal polní	V oblasti Halenkova je opakovaně dokládán výskyt, návrhové plochy leží v oblastech výskytu	ano
čáp černý	Žádná z návrhových ploch neleží v lese, lesní předměty ochrany nebudou ovlivněny	ne
datlík tříprstý	Žádná z návrhových ploch neleží v lese, lesní předměty ochrany nebudou ovlivněny	ne
jeřábek lesní	Žádná z návrhových ploch neleží v lese, lesní předměty ochrany nebudou ovlivněny	ne
lejsek malý	Žádná z návrhových ploch neleží v lese, lesní předměty ochrany nebudou ovlivněny	ne
strakapoud bělohřbetý	Žádná z návrhových ploch neleží v lese, lesní předměty ochrany nebudou ovlivněny	ne
ťuhák obecný	Osídluje křovinaté biotopy, biotopy se na katastru vyskytují a návrhové plochy je zabírají	ano

4. Hodnocení vlivu koncepce na EVL a PO

4.1 Hodnocení úplnosti podkladů pro posouzení

V podkladech chybí textová část s regulativy, v posouzení proto nemohly být tyto části zohledněny. Podklady byly shledány jako dostatečné (při současném stavu znalostí a vědomostí).

4.2 Možné vlivy koncepce

- * přímá plošná likvidace typu přírodního stanoviště záborem a zastavěním plochy
- * přímá plošná likvidace biotopu (za biotop jsou v případě velkých šelem pokládána i migračně významná území - MVU)
- * přerušení významné migrační cesty (dálkového migračního koridoru - DMK), vzhledem k biologii a velikosti teritoria velkých šelem (vlk, rys, medvěd) se jedná zároveň i o možné ohrožení celistvosti EVL

4.2.1 Problematika dálkových migračních koridorů pro velké šelmy ve vztahu k územnímu plánování

Vzhledem k tomu, že se jedná o důležitou problematiku, v tomto případě klíčovou pro zachování celistvosti EVL Beskydy pro prioritní předměty ochrany vlka obecného a medvěda hnědého, ale i rysa ostrovida (neprioritní předmět ochrany) považujeme za vhodné tento aspekt rozebrat podrobněji, a to teoreticky i metodicky v návaznosti na územní plánování. Následující odstavce jsou citací z práce Anděl P., Mináriková T., Andreas M. [eds.]: Ochrana průchodnosti krajiny pro velké savce. Evernia, Liberec 2010. Publikace je výstupem projektu vědy a výzkumu Ministerstva životního prostředí ČR VaV-SP/2d4/36/08 „Vyhodnocení migrační propustnosti krajiny pro velké savce a návrh ochranných a optimalizačních opatření“:

Fragmentace krajiny nebyla dosud vnímána veřejností ani odborníky jako skutečně závažná hrozba pro biodiverzitu. Jedná se o relativně nově popsany jev, který v ČR nabývá na zásadním významu teprve v posledních dvou desetiletích, kdy u nás došlo k výraznému rozvoji sídelní a dopravní infrastruktury, tvořící převážnou část migračních bariér.

Současná právní úprava zákona č. 114/1992, o ochraně přírody a krajiny, pojem fragmentace krajiny nedefinuje, nezařazuje jej mezi ohrožující faktory ochrany biodiverzity, a tudíž v tomto směru neobsahuje ani žádná omezení nebo ochranné podmínky. Návrhy opatření na zajištění konektivity krajiny se proto v současnosti opírají o zákonem definovanou obecnou nebo zvláštní ochranu přírody (např. vliv na významné krajinné prvky nebo na zvláště chráněné druhy živočichů). Začlenění pojmu fragmentace krajiny do legislativy ochrany přírody je nezbytné pro ukotvení tohoto tématu i v navazující legislativě týkající se územního plánování a posuzování vlivů na životní prostředí.

Návrh opatření: Zařadit ochranu krajiny před fragmentací do zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a navazujících právních úprav (stavební zákon, případně další).

Perspektivy vývoje fragmentace krajiny

Rychlý trend zhoršování situace. Vývoj posledních několika desetiletí ukazuje, že u nás dochází k rychlému zhoršování situace, k postupnému zvyšování fragmentace krajiny a že celkový trend vývoje našeho území kopíruje dřívější vývoj v západních zemích. Bez realizace okamžitých koncepčních opatření, především v oblasti územního plánování, je tato perspektiva jednoznačná. Především rychlý rozvoj sídelní struktury, výstavba ve volné krajině mimo intravilány obcí, bouřlivý rozvoj satelitních sídel (tzv. urban sprawl) jsou prvotními

příčinami fragmentace. S nimi souvisí rozvoj dopravní infrastruktury, který fragmentaci dále zvyšuje.

- Konektivita krajiny je nezbytnou podmínkou pro ochranu ekosystémů. Krajina v ČR se rychle blíží ke zlomovému bodu, kdy fragmentace krajiny bude limitujícím faktorem pro celou ochranu přírody. Bez zajištění dostatečné konektivity krajiny není ochrana zvláště chráněných území, lokalit soustavy Natura 2000 a dalších cenných ekosystémů dlouhodobě udržitelná. Ztráta konektivity krajiny může tedy v budoucnu do velké míry znehodnotit úsilí, které bylo ochraně ohrožených druhů i ekosystémů věnováno.

- Nevratný charakter vyvolaných změn. Hlavním rizikem rozvoje krajinných bariér a fragmentace krajiny je jejich převážně nevratný charakter. Změny v sídelní struktuře nelze vzít zpátky a přírodní ekosystémy zlikvidované přímými či nepřímými zásahy nelze nikdy zcela nahradit. Bariéry, které v krajině přibývají každým dnem, mají trvalý charakter a ovlivní tak stav naší přírody na stovky let dopředu.

Opatření k ochraně konektivity krajiny, a to nejen pro velké savce, jsou již řadu let známa a jsou uvedena i v této publikaci. Je třeba si uvědomit, že se nejedná o opatření snadno realizovatelná. Jejich aplikace v praxi bude vyžadovat značné úsilí. Bude třeba získat širokou podporu veřejnosti, do realizace se bude muset zapojit řada odborníků i institucí státní správy z oblasti ochrany přírody, územního plánování a dalších resortů. Tato opatření však v žádném případě neznamenají neúměrné omezení ekonomického rozvoje společnosti, jak je jim často podsouváno. Dálkové migrační koridory jsou vedeny z cca 90 % své délky (!) územími, která jsou dnes již nějakým způsobem z hlediska přírody a krajiny chráněna. Nejedná se tedy o nové prvky v ochraně přírody a krajiny, ale především o nový přístup, který vidí v propojenosti ekosystémů stejnou prioritu jako v ochraně samotných biotopů. Ochrana ekologické sítě je stejně důležitá jako ochrana lokalit, které tato síť spojuje. Navrhovaná opatření tedy představují hlavně změnu v koncepci ochrany krajiny s důrazem na nutnost spolupráce všech jejích uživatelů. Z výše uvedených skutečností vyplývá zásadní závěr: koncepční řešení ochrany konektivity krajiny již nelze odkládat a je to současná generace, která nese plnou zodpovědnost za stav naší krajiny a přírody nejen nyní, ale i v daleké budoucnosti.

Hlavním navrhovaným opatřením na ochranu konektivity krajiny pro velké savce je vymezení a ochrana soustavy území, která zaručují migrační propojení uvnitř oblastí i mezi oblastmi trvalého a přechodného výskytu velkých savců. Tato soustava se skládá ze tří vzájemně provázaných, hierarchicky uspořádaných částí. Jsou to:

- **Migračně významná území (MVÚ)** – vymezovaná na nejvyšší hierarchické úrovni. Jedná se o poměrně rozsáhlá území, která jsou významná z hlediska výskytu a migračního propojení populací velkých savců na národní i středoevropské úrovni.

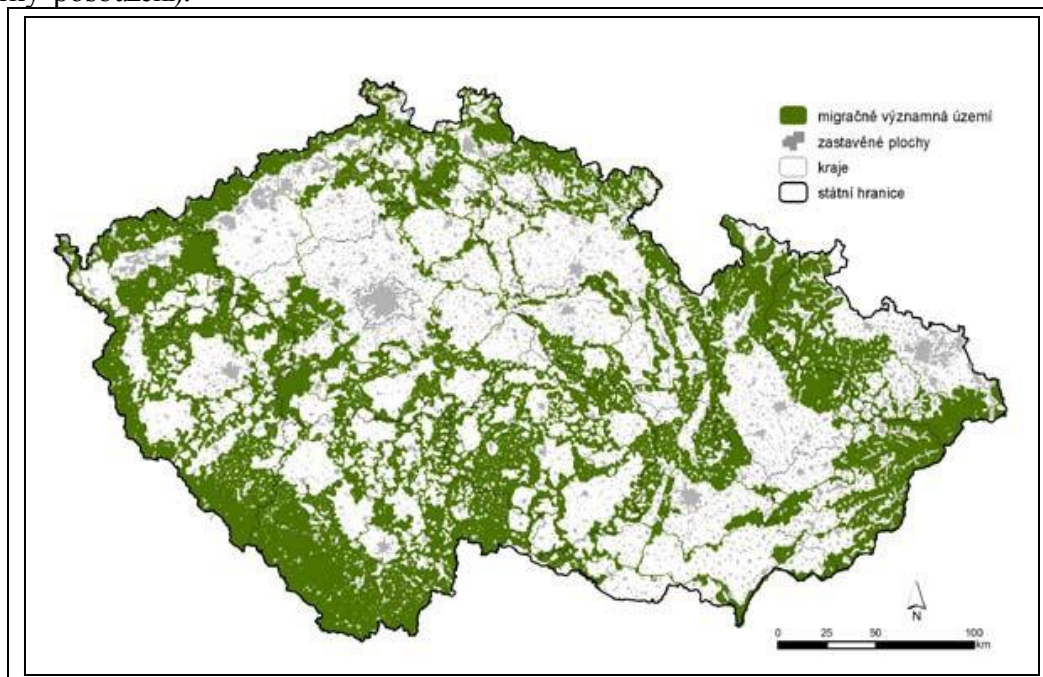
- **Dálkové migrační koridory (DMK)** – vymezované na nižší hierarchické úrovni. Jedná se o konkrétně vymezené migrační koridory, které by měly sloužit k propojení populací velkých savců na národní i středoevropské úrovni.

- **Migrační trasy (MT)** – jsou vymezovány lokálně, v maximálním detailu. Zpřesnění DMK na úroveň MT by mělo být provedeno v kritických úsecích DMK na základě posouzení konkrétní situace: prostupnosti a kombinace bariér v určité lokalitě, propojení biotopů využívaných velkými savci a napojení migrační trasy na související dálkové migrační koridory.

Vymezení MVÚ a DMK a stanovení ochranných limitů těchto území

Migračně významná území a dálkové migrační koridory musí být popsány jako samostatné celky, které mají jednotnou koncepci vymezení a stejné ochranné podmínky v rámci celé ČR. Tato identita by měla být zajištěna **vydáním MVÚ a DMK jako územně analytických podkladů** (dále jen ÚAP) podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování

a stavebním řádu (stavební zákon), a vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti. Spolu s vymezením těchto území by měly být formulovány i limity využívání a ochrany MVÚ a DMK. Tyto limity by pak měly být dále zohledněny při tvorbě územních a regulačních plánů (v současné době se na zpracování MVÚ a DMK do ÚAP pracuje, pozn. autorky posouzení).

Migračně významná území (MVÚ)

Jsou součástí koncepce ochrany konektivity krajiny pro zájmové druhy velkých savců. Dle koncepce ochrany konektivity krajiny (Anděl a Gorčicová 2007) se definují z administrativně technického hlediska tři hierarchicky uspořádané typy území: 1) Migračně významná území – jako nejvyšší jednotka se vztahují k ochraně krajiny jako celku. 2) Dálkové migrační koridory – jako základní jednotka zajišťují minimální konektivitu krajiny. 3) Migrační trasy – jako podrobná jednotka jsou určeny pro úroveň technických investičních opatření.

Migračně významná území mají tyto vlastnosti:

- Jedná se o území nezbytná pro zajištění dlouhodobé existence populací zájmových druhů velkých savců v ČR (rysa ostrovida, medvěda hnědého, vlka obecného, losa evropského a jelena lesního). Zahrnují tedy jak oblasti stálého výskytu těchto druhů, tak území nutná pro zajištění migračního propojení. Obě tyto kategorie se přirozeně prolínají.
- Obsahují a propojují všechny oblasti stálého výskytu zájmových druhů v ČR.
- Základní funkcí MVÚ je ochrana konektivity krajiny jako celku. Z tohoto hlediska jsou kategorií klíčovou.
- Mají převážně plošný charakter, zaujímají značnou část území ČR. Liniový charakter mají MVÚ pouze v místech, kde procházejí silně fragmentovanou krajinou, která obsahuje pouze zbytky vhodných biotopů.
- Mají charakter vzájemně propojené sítě, nezahrnují malá izolovaná území (pokud je nelze funkčně propojit s hlavní sítí).

Právě koncepce MVÚ jako jedné propojené plochy v rámci celé ČR podtrhuje základní ekologickou skutečnost, že velcí savci potřebují pro svou existenci stejně tak prostor stálého výskytu, jako místa, která umožňují všechny typy pohybů ve volné krajině. Mezi těmito oblastmi nelze vést žádné přesné hranice, tyto oblasti se vzájemně prolínají a lze pouze odhadovat, které části jsou využívány více pro trvalý výskyt a které pro výskyt přechodný a

migraci. Proto je třeba celá MVÚ považovat za biotop zájmových druhů. Jejich hlavní funkcí je ochrana konektivity krajiny jako celku, a tento fakt by měl být zohledněn zejména při územním plánování.

Dálkové migrační koridory (DMK)

Jsou součástí koncepce ochrany konektivity krajiny pro velké savce. V třístupňovém hierarchickém uspořádání kategorií ochrany konektivity (migračně významná území – dálkové migrační koridory – migrační trasy) jsou na druhém, prostředním stupni a hrají klíčovou roli z hlediska dlouhodobé udržitelnosti konektivity krajiny. Jejich hlavní funkcí je propojení populací velkých savců na národní i středoevropské úrovni.

DMK mají tyto základní vlastnosti:

- Propojují oblasti významné pro trvalý a přechodný výskyt velkých savců.
- Jsou koncipovány jako nezbytné minimum (nikoliv optimum) pro zachování průchodnosti krajiny pro velké savce, nejen z hlediska současnosti, ale i dlouhodobé udržitelnosti.
- Jsou součástí migračně významných území. V místech, kde MVÚ dosahují velké rozlohy (většinou horské oblasti, místa trvalého výskytu druhů, např. Šumava), představují DMK pouze reprezentanta řady možných potenciálních migračních koridorů. Naopak v místech s velmi omezenou migrační průchodností a úzkými liniovými MVÚ jsou DMK často posledním místem umožňujícím migraci velkých savců v krajině. Právě ochrana posledních reálně průchozích tras je klíčovým úkolem DMK.
- DMK jsou navrženy jako liniové krajinné struktury o délce řádově desítek kilometrů a šířce v průměru 500 m.
- Součástí DMK nejsou intravilány obcí, i když se nacházejí v daném pásmu 250 m na každou stranu od osy koridoru. Regulativy požadované pro DMK se na intravilány obcí nevztahují.
- Představují místa se zvýšenou pravděpodobností pohybu velkých savců.
- Jsou koncipovány tak, aby byly v celé své délce maximálně průchodné. Místa, kde se na DMK již dnes vyskytují neprůchodné bariéry, se označují jako kritická. Jedná se o výjimečné případy a podmínkou je, aby dodatečné zajištění průchodnosti bylo reálně dosažitelné. Může se jednat o ekonomicky či organizačně náročná opatření (např. výstavba ekoduktu, dosadba zeleně), ale nikoliv o opatření nemožná (zbourání části obce). Kritická místa musí být v budoucnu řešena podrobně formou vymezení detailních migračních tras (MT). Místa, která jsou dnes průchozí velmi obtížně nebo kde se hromadí migrační bariéry a účinnost průchodu je problematická, se označují jako místa problémová. Účelem DMK je umožnit živočichům vázaným na lesní společenstva průchod krajinou, a zajistit tak podmínky pro vzájemné propojení populací. To je nezbytným předpokladem dlouhodobého přežití druhů. Šíře koridorů je stanovena tak, aby umožnila bezproblémovou migraci všech druhů živočichů včetně druhů s nejvyššími nároky na prostředí (velké šelmy, jelen, los). Koridory jsou navrženy v hustotě, která představuje nezbytné minimum pro zajištění dlouhodobé existence populací.

DMK jsou nástrojem pro koordinaci zájmů ochrany přírody a rozvoje území. Bez vymezení a ochrany DMK dochází k řadě konfliktů. Investoři průmyslových, dopravních a sídelních staveb nemají k dispozici materiál, který by je včas, na začátku investiční přípravy, informoval, že jimi vybraná lokalita může být migračním koridorem a že její ochrana bude zájmem ochrany přírody. Na druhé straně významný migrační koridor, do jehož průchodnosti byly investovány značné prostředky, může být v jiném úseku znehodnocen realizací další bariéry.

DMK nebyly dosud vymezeny, což vyvolávalo výše uvedené konflikty v rámci územního plánování. Proto byl jejich návrh zadán jako základní výstup řešeného projektu VaV.

Zásady pro vedení dálkových migračních koridorů

Při mapování DMK bylo cílem vybrat takové vedení koridoru, které bude v rámci konkrétních terénních podmínek pro migraci zájmových druhů co nejvhodnější. K tomu byly navrženy určité klíčové zásady, na jejichž základě byl zpracován předkládaný návrh. Tyto zásady musí být respektovány i v rámci procesů územního plánování, při kterém bude pravděpodobně docházet k postupnému upřesňování migračních koridorů.

Klíčové zásady pro vymezení dálkových migračních koridorů:

- 1) DMK by měl být veden tak, aby zajistil alespoň minimální, ale dlouhodobě udržitelnou průchodnost daného území.
- 2) DMK je určen osou a bufferem o základní šířce 250 m na každou stranu.
- 3) V celém koridoru by se mělo nacházet minimum migračních překážek.
- 4) Osa DMK musí být v současnosti vždy průchodná. Pokud tomu tak na některém místě není, je třeba hledat variantní vedení koridoru. Neexistuje-li variantní řešení a jedná-li se zároveň o úsek klíčový pro zajištění migrace velkých savců v ČR, musí být toto místo označeno jako kritické a navržen způsob jeho potenciálního zprůchodnění. Technické řešení zprůchodnění musí být v praxi realizovatelné.
- 5) V bufferu koridoru se mohou vyskytovat dílčí migrační překážky. Průchozí šířka koridoru se tak může v odůvodněných případech snížit, přičemž nesmí být překročeny limitní hodnoty pro jednotlivé typy bariér
- 6) Průchodnost bariér je vždy dána kombinací technických nebo prostorových parametrů bariéry na straně jedné a ekologických podmínek v okolí na straně druhé. Proto každý kontakt s bariérou musí být řešen individuálně odborným posudkem na základě terénního šetření.
- 7) Při vedení DMK je nutné preferovat lesní biotopy a dále biotopy podporující migraci (louky s rozptýlenou zelení, vegetační doprovod vodních toků, liniové vegetační struktury aj.). Vedení DMK po orné půdě lze navrhovat pouze tam, kde není jiná varianta (bezlesí je také bariérou). Přitom se doporučuje maximálně využívat polní lesíky a remízky.
- 8) Při vedení DMK je třeba se v maximální možné míře vyhýbat jakékoliv zástavbě, zejména pak sídlům. Pokud intravilán obce zasahuje do pásu 250 m šířky na každou stranu od osy DMK, není tato obec považována za součást DMK a nevztahují se na ni žádné regulativy.
- 9) V pohraničních oblastech je důležité provést napojení DMK na migrační síť sousedních států. U každého DMK je nutné posoudit jeho přeshraniční návaznost tak, aby koridor byl funkční a migračně průchozí i za hranicí ČR. Je-li těsně za hranicí ČR bariéra neumožňující zachování průchodnosti koridoru (tzv. kritické místo), je třeba hledat variantní řešení vedení koridoru.
- 10) Změny ve vedení DMK je třeba provádět vždy pouze na základě migrační studie, která komplexně zhodnotí všechny dostupné podklady a výsledky detailního terénního šetření.

Migrační trasy

Představují v systému ochrany konektivity krajiny realizační stupeň. Jsou podrobně vymezovány v kritických nebo problémových místech migračních koridorů a měly by být provázány s konkrétní realizací ochranných opatření. Základní zpracování migračních tras by mělo být provedeno v detailu projektové studie v měřítku 1 : 5 000 zároveň s projektem ochranných opatření a s ekonomickým rozpočtem. Migrační trasy mají ve vazbě na přítomnost bariér a přírodní podmínky omezenou šířku, často až na hranici možného limitu průchodnosti pro migrující živočichy. Délka migračních tras je závislá na typu bariéry, v praxi lze očekávat rozsah od 1 do 5 km. Ochrana migračních tras by měla být nejprísnejší ze všech tří zmiňovaných kategorií. MT by měly být chráněny na úrovni územních plánů obcí. Návrh opatření:

- V rámci územního plánování postupně zpracovat návrh migračních tras pro všechna kritická místa DMK a zahrnout je do územních plánů obcí.
- V případě, že dojde k povolení stavby, která zasahuje do MVÚ nebo DMK, a je uloženo realizovat technické opatření pro zajištění konektivity krajiny, musí být toto opatření rozpracováno do podrobnosti migrační trasy.

Technické parametry

Podrobně se tímto aspektem zabývají **Technické podmínky Ministerstva dopravy č. 180:**

Migrační objekty pro zajištění průchodnosti dálnic a silnic pro volně žijící živočichy.

Následující odstavce z Technických podmínek přímo citují:

Základní teze:

Proto základním principem technických podmínek je individuální přístup ke každému návrhu křížení ve snaze maximálně respektovat místní podmínky. Kvantifikační postupy, doporučené technické a ekologické limity uvedené v dalších kapitolách jsou proto pouze pomocnými ukazateli pro stanovení základních mantinelů. Proto metodika zavádí pojem **migrační potenciál**. Definice migračního potenciálu: Vyjadřuje předpoklad daného profilu pro umožnění migrace, jde o pravděpodobnost funkčnosti migračního profilu. Funkčnost migračního profilu určují dvě složky: ekologická a technická.

Funkčnost migrační cesty a z toho vyplývající **ekologický migrační potenciál (MPE)** je dán dvěma základními faktory:

a) významností migrační cesty, její stálostí a pravidelností využívání – je vyjádřen složkou migračního potenciálu MPEA. Zahrnuje ty prvky, které migraci podporují, vytvářejí migrační tlak a zvyšují pravděpodobnost, že cesta bude využívána.

b) rušivými vlivy v blízkém i vzdálenějším okolí, které mohou zásadně změnit využívání migrační cesty – je vyjádřen složkou migračního potenciálu MPEB. Zahrnuje složky, které brání migraci, vytvářejí migrační odpor a snižují pravděpodobnost, že cesta bude využívána.

$$MPE = (MPEA \cdot MPEB)^{1/2}$$

Funkčnost samotného technického díla, označovaného v těchto TP jako migrační objekt, je dána dvěma základními faktory:

a) vlastním technickým řešením objektu (především rozměrovými parametry) – vyjádřeno složkou migračního potenciálu technického MPTA

b) eliminací rušivých vlivů provozu – jedná se o soubor opatření ke snížení vlivů hluku a osvětlení a o vytvoření psychicky vhodných podmínek pro užívání objektu – obecně můžeme označit jako zajištění faktorů pohody. Vyjádřeno složkou migračního potenciálu technického MPTB

Výsledný **migrační potenciál technický (MPT)** se počítá jako geometrický průměr obou složek:

$$MPT = (MPTA \cdot MPTB)^{1/2}$$

Celkový migrační potenciál je definován jako součin migračního potenciálu ekologického a technického:

$$MP = MPE \cdot MPT$$

Cílem při návrhu nových úseků komunikací by mělo být obecné zajištění dostatečného migračního potenciálu. Koncepce migračního potenciálu je založena na komplexním hodnocení migračního profilu jak po stránce ekologické, tak po stránce technické při respektování vlivu ostatních vnějších faktorů. Zavedený postup zdůrazňuje skutečnost, že zajištění a účinnost migrace nelze zužovat na velikostní parametry migračního objektu, ale je třeba celkově vyhodnotit všechny působící faktory.

tabulka 3: Rozdělení vybraných volně žijících živočichů do kategorií

Kategorie	Příklady druhu	Technické řešení	Charakteristika
A	velcí savci a druhy nejnáročnější na parametry objektu (jelen evropský, rys ostrovid, medvěd hnědý, vlk obecný, kočka divoká, los	nejnáročnější parametry jak z hlediska rozměrů, tak doprovodných prvků, optimální jsou přirozená přemostění hlubokých údolí, v rovinaté krajině je realizace náročná a často problematická	na prověřených dálkových migračních trasách bez rušivých antropogenních vlivů
B	střední savci, kopytníci (srnec obecný, prase divoké, daněk evropský, muflon	technické parametry objektů mírnější než u kategorie A, nutná jejich větší četnost, zvířata této kategorie mohou bez problémů využívat migračních profilů kategorie A	lokální migrace, cesty mezi zdroji potravy, vodou a místy odpočinku, využívá je především místní populace, která je na místní podmínky dobře adaptovaná
C	střední savci, šelmy (liška obecná, jezevec lesní, vydra říční, bobr evropský, drobné kunovité šelmy	rozměry nejsou hlavním faktorem, důležitější je dostatečná četnost, v místech migračního tlaku optimální vzdálenost 500–1000 m, využití a úprava řady trubních propustků, kde je třeba zajistit především dostatečný pruh souše (1 m) podél převáděného vodního toku	lokální migrace mezi zdroji potravy, vody a různými částmi obývaného teritoria, migrace osamostatňujících se mláďat, migrační profily využívá především místní populace, tyto druhy nejsou příliš citlivé na rušivé antropogenní vlivy
D	obojživelníci	kombinace průchodů pod komunikací a bariér, které brání vstupu na komunikaci, vhodným řešením je vybudování náhradní vodní plochy pro rozmnožování, která by se nacházela před komunikací ve směru jarní migrace	speciální sezónní teritoriální migrace mezi zimovištěm a místem rozmnožování a částí teritoria, kde tráví zbytek roku, migrační cesty využívány jedinci ve velké početnosti, v blízkosti každé trvalé vodní plochy vhodné pro rozmnožování obojživelníků
E (samostatná kategorie)	ekosystémy: všechny druhy daného ekosystému včetně bezobratlých živočichů a druhů rostlin	propojení obou částí rozděleného ekosystému nadchodem nebo podchodem, toto řešení obecně prostorově nejnáročnější, propojovací prvek musí mít shodné	je třeba propojit dvě části velmi cenného ekosystému, který vyžaduje vysoký stupeň ochrany a který byl dálniční stavbou

Kategorie	Příklady druhu	Technické řešení	Charakteristika
		pedologické, hydrologické a světelné podmínky jako propojovaný ekosystém	přerušen a rozdělen

Pro nově připravované koridory silničních, dálničních a železničních staveb zpracovat strategickou migrační studii, která v zásadě zhodnotí, zda může být zajištěna dostatečná migrační propustnost koridoru. Tato studie by měla být podkladem nebo součástí dokumentace SEA.

K migračním trasám je třeba přistupovat komplexně a zajistit, aby nebyly ani v dlouhodobém horizontu narušeny. Jedná se především o prostory v blízkosti navrhovaných migračních přechodů, kde by realizace určitých aktivit mohla v budoucnu zcela anulovat účinnost vystavěného migračního podchodu či nadchodu.

Základním programovým dokumentem je strategická migrační studie, která je součástí vyhodnocení vlivu koncepcí na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb. v platném znění (SEA), nebo může být zpracovávána samostatně jako doplněk technických vyhledávacích studií nových koridorů.

Navrhované rozměrové parametry musí vycházet ze základních obecných doporučení a ze specifických místních požadavků. Návrh rozměrových parametrů je výsledkem:

- a) rámcové migrační studie - v rámci procesu EIA - zde se určí orientační parametry
- b) detailní migrační studie - v rámci DÚR - zde se určí konečné parametry

Neexistuje žádný jeden závazný limit pro všechny situace, závislost účinnosti podchodu na rozměrech má pravděpodobnostní charakter, přičemž se zde kombinuje řada ekologických i technických faktorů (viz kap. 3.4. Migrační potenciál). Doporučené rozměry ve vazbě na předpokládanou účinnost jsou uvedeny v tabulkách a nomogramech. Předmětem hodnocení z hlediska migrace jsou tyto parametry: (d) délka podchodu, (š) šířka podchodu, (v) výška podchodu, (i) index I.

4.3 Hodnocení vlivů koncepce na dotčené předměty ochrany

4.3.1. Popis dotčených předmětů ochrany, ekologické nároky

3240 Alpínské řeky a jejich dřevinná vegetace s vrbou šedou (*Salix elaeagnos*) - biotop K2.2

Vegetace křovitých vrb na březích a štěrkových náplavech toků vytváří více nebo méně uzavřené porosty dosahující výšky 2–5 m. Složení bylinného patra je zpravidla velmi různorodé. Uplatňují se druhy různých ekologických nároků včetně druhů vlhkomilných, druhů nitrofilní bylinné vegetace i druhů ruderalních. Mechové patro ve většině porostů chybí. Osidlují břehy řek a větších potoků od nížin do podhůří a štěrkové náplavy na středních a horních tocích. Vrbové křoviny jsou vystaveny mechanickému působení silného vodního proudu, který omezuje rozvoj stromové vegetace. U divokých podhorských toků bývá vegetace poškozována hrubozrnným štěrskem přemísťovaným při povodních. Půdy jsou převážně slabě vyvinuté. Porosty nesnášejí větší zastínění.

6510 Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*) – biotop T1.1

Extenzivně hnojené, jedno- až dvojsečné louky s převahou vysokostébelných travin jako je ovsík vyvýšený, psárka luční, trojštět žlutavý, tomka vonná nebo košťava červená. Vyskytují se v aluviích řek, na svazích, náspech, v místech bývalých polí, na zatravněných úhorech a v

ovocných sadech od nížin do hor, většinou v blízkosti sídel. Osidlují mírně kyselé až neutrální, středně hluboké až hluboké, mírně vlhké až mírně suché půdy s dobrou zásobou živin.

Variabilita těchto porostů je poměrně široká. Velká proměnlivost druhového složení odráží poměrně široké ekologické spektrum a místní způsob hospodaření.

čolek karpatský *Triturus montandoni*

Je submontánním druhem. Těžiště jeho výskytu v ČR se nalézá ve výškách 500-1000 m n.m. Žije v rybnících, jezírkách v lomech, drobných lesních a lučních tůňkách a rybníčcích, avšak i v zatopených příkopech, mokřadech na kalištích zvěře a v kalužích na lesních blátivých cestách.

Čolci setrvávají v rozmnožovací fázi života (tzv. vodní fázi) přibližně 2-3 měsíce. Dospělí čolci pak vodu opouštějí a žijí na souši pod kameny, padlým dřevem, v mechu apod. Samice klade vajíčka na vodní rostliny a různé předměty. Z vajíček se zhruba po dvou týdnech líhnou larvy živící se planktonem. Přibližně po dvou až třech měsících se proměňují v čolky, kteří opustí vodu a žijí na souši podobným způsobem jako dospělí čolci až do dospělosti (třetím rokem), kdy se na jaře vrátí do vody. Čolci zimují v zemních úkrytech: puklinách skal, opuštěných norách hlodavců atp., výjimečně na dně vodních nádrží zahrabání v bahně.

Stanoviště čolka karpatského jsou negativně ovlivňována intenzivním lesním hospodářstvím, odlesňováním krajiny, používáním těžké mechanizace a pesticidů, znečišťováním ovzduší a zvýšením kyselosti, samovolným zazemňováním tůní sloužících k reprodukci, nešetrným rybářským obhospodařováním rybníků (vysoké rybí osádky), zarybňováním jezírek v lomech a pískovnách, asfaltováním lesních hlinitých cest a odvodňování příkopů. Dravé druhy ryb čolky přímo požírají, ryby živící se planktonem čolkům potravně konkurují a čolci jako méně pohyblivá a hůře přizpůsobivá skupina živočichů ustupuje, až vymírá. Obecně lze shrnout, že čolci trpí zánikem biotopů a zásahem do biotopů.

kuňka žlutobřichá *Bombina variegata*

Těžiště výskytu kuňky žlutobřiché v ČR se nalézá v rozpětí nadmořských výšek 200-900 m. Druh žije v jezírkách v lomech a pískovnách, drobných lesních a lučních tůňkách, avšak nejčastěji v zatopených příkopech a kalužích na lesních blátivých cestách, případně v loužích na kalištích zvěře. V rybnících či požárních nádržích ji nalezneme jen v období sucha nebo po ztrátě výše uvedeného biotopu, který představuje její ideální nároky. Zde se většinou nemnoží. Většinu roku tráví ve vodě, kde dochází k páření a kladení vajíček většinou v několika vlnách v závislosti na deštích (od dubna do srpna).

Z vajíček se zhruba po jednom až dvou týdnech líhnou larvy živící řasami a organickými zbytky. Přibližně po dvou měsících se proměňují v žabky, které se zdržují rovněž ve vodě a žijí podobným způsobem jako dospělí jedinci. Na sklonku léta žáby vodu opouštějí a migrují k zimním úkrytům. Zimují v puklinách skal, opuštěných norách hlodavců, pod návějemi listů, ve sklepích a dalších zemních úkrytech.

Kuňky jsou výrazně ohroženy krajinnými změnami: odvodňováním luk a lesů, regulacemi potoků a zatrubňováním drobných vodotečí, proměnou luk v pole, melioracemi, zpevňováním blátivých lesních cest v asfaltové komunikace, odvodňováním příkopů podél účelových komunikací, používáním chemických prostředků při ošetřování lesa atp. Příčinou mizení celých populací je hlavně devastace prostředí. V lesích mizí populace díky používání těžké mechanizace a úpravám cest šterkováním a asfaltováním. Zřizování skládek v místech opuštěných lomů je dalším faktorem podílejícím se na úbytku druhu.

medvěd hnědý * *Ursus arctor*

V rámci celého svého areálu obývá široké spektrum prostředí, osidluje lesy, stepi, tundru i okraje pouští. V podmínkách střední Evropy, s hustým lidským osídlením je jeho výskyt omezen na nepřístupné lesní celky v horách.

Medvěd je všežravec, jeho potrava sestává z aktuální nabídky. Především je rostlinná, v severních a horských oblastech jsou to hlavně různé bobule, v jižních semena a ořšky, dále hmyz (*Hymenoptera*), ryby apod.

Hlavní příčinou ohrožení medvěda bylo v minulosti přímé pronásledování ze strany člověka. Tento faktor v menší míře přetrvává i v dnešní době, ale mnohem významnějším se stává fragmentace vhodných biotopů a vysoká míra rušení. Pro výskyt medvěda musí být především splněny následující podmínky: dostatečně velké území bez rušivých vlivů člověka, vhodná potravní nabídka a přítomnost míst k úkrytu.

Vzhledem k velikosti domovských okrsků medvěda má smysl územní ochranou zajistit území o rozloze minimálně desítek km². Tyto oblasti musí splňovat především požadavky na vysokou lesnatost a alespoň polopřirozenou skladbu a strukturu lesa.

I když kapacity Beskyd a přilehlých pohoří nejsou z hlediska trvalého výskytu medvěda vyčerpány a početní vzestup tohoto druhu je možný, je jisté, že i v budoucnu bude jeho existence plně závislá na stavu populace na Slovensku. Nezbytné je tedy uchovat možnost migrací nejen do sousedních slovenských hor, ale též do oblasti Jeseníků a dál západním směrem.

Pro výskyt medvěda musí být především splněny následující podmínky: dostatečně velké území bez rušivých vlivů člověka, vhodná potravní nabídka a přítomnost míst k úkrytu. Nezbytné je dále uchovat možnost migrací nejen z (a do) sousedních slovenských hor, ale též do oblasti Jeseníků a dál západním směrem.

rys ostrovid *Lynx lynx*

Za primární prostředí rysa v Evropě se považují lesy všeho druhu. Je to samotářské teritoriální zvíře, okrsky jedinců stejného pohlaví se mohou z malé části překrývat. Jeho potrava je dosti rozmanitá, nejdůležitější složku tvoří menší kopytníci. V našich podmínkách je zcela dominantní srnec.

Rys ostrovid byl kdysi rozšířen v celé Evropě s výjimkou Pyrenejského poloostrova a některých ostrovů, na východ jeho areál sahá na Sibiř a do horských oblastí Střední Asie. Současný výskyt rysa je v Evropě rozdělen do několika víceméně izolovaných populací.

Na většině území České republiky byl rys vyhuben v průběhu 18. století. V současné době jsou v České republice dvě hlavní oblasti stálého výskytu – jihozápadní Čechy a Beskydy a dvě oblasti se značně kolísavou početností – Jeseníky a Labské pískovce.

Hlavní příčinou ohrožení rysa ostrovida je přímé pronásledování ze strany člověka. Významným faktorem se však stává i fragmentace vhodných biotopů a vysoká míra rušení. Nejdůležitější součástí ochrannářských opatření je tedy osvěta a to především mezi mysliveckou veřejností. Vzhledem k potravním a prostorovým nárokům druhu je nezbytné zajistit územní ochranu na ploše o rozloze v řádech desítek km². Jádrové oblasti těchto území musí splňovat požadavky na vysokou lesnatost a množství kořisti.

vlk obecný * *Canis lupus*

Původní prostředí vlka tvořila široká škála biotopů od arktické tundry, přes lesy všeho druhu, po stepi a lesostepi v jižní Evropě.

Sociální jednotka je tvořena párem nebo smečkou, vlci však často žijí i samotářsky. Kořisti jsou větší druhy kopytníků a drobná zvířata, významnou součástí potravy je i rostlinná strava a mršiny. V Evropě převažuje u vlka noční aktivita, přičemž ve dne smečka nebo jedinec odpočívá v úkrytu. Velikost teritoria je závislá na dostupnosti potravy, takže obecně platí, že v létě je výrazně menší než v zimě, na jihu dosahuje teritorium menší rozlohy než v

severních oblastech. Jedinci i menší skupiny se někdy potulují mimo rámec vlastní smečky. Při těchto potulkách jsou schopni uběhnout 18 – 28 km za den, při pronásledování kořisti byla zaznamenána vzdálenost až 200 km za 24 hodin.

Vzhledem k požadavkům druhu i jeho populační dynamice je nezbytné pro účinnou územní ochranu vymezit území ve velikosti řádově desítek až stovek km². V těchto lokalitách je nutné omezit některé formy hospodářského využití a zachovat klidové zóny s minimálním rušením. Hlavním faktorem ohrožujícím existenci druhu je především přímé pronásledování člověkem vyplývající z konfliktů s jeho hospodářskými aktivitami i obecný negativní vztah lidí k vlku jako konkurenčnímu predátorovi. Nezbytnou součástí účinné ochrany vlka je tedy rozsáhlá informační kampaň o významu přítomnosti přirozeného regulátora velkých kopytníků i o možnostech ochrany hospodářských zvířat před útoky vlků. Výskyt vlka u nás je zcela závislý na stavu populace na Slovensku, proto je vhodné pokračovat v mezinárodní spolupráci a požadovat i nadále omezení lovu alespoň v pohraničních slovenských oblastech. Stejně tak je nutné zachovat možnost migrací směrem na západ.

vydra říční *Lutra lutra*

V rámci svého areálu osídluje vydra říční téměř všechny typy vodních biotopů od vodních toků přes jezera, mokřady a skalnatá mořská pobřeží. Populace obývající naše území obsazuje tři rozdílné typy biotopů - horské oligotrofní vodní toky, vrchovinné toky s kaskádami malých a středních rybníků a ploché rybníční oblasti.

Vydra nemá pevnou dobu páření, s mláďaty se můžeme setkat během celého roku. Péče o mláďata trvá téměř jeden rok. V potravě vydry výrazně převažují ryby, doplňkově též obojživelníci, koryši, drobní savci, vodní hmyz a další.

Vydra říční je ohrožována řadou faktorů, jejichž intenzita se v průběhu let výrazně měnila. Do první poloviny dvacátého století bylo hlavním ohrožujícím faktorem přímé pronásledování ze strany člověka. Od šedesátých let limitovalo stavy vyder především znečištění prostředí cizorodými látkami (zejména látky na bázi PCB) a přímé ničením prostředí (regulace toků). V souvislosti s obecným zlepšením kvality vod v devadesátých letech začala populace vydry postupně zvyšovat početnost a zvětšovat areál rozšíření. V posledních letech se však objevily další ohrožující faktory, především autoprovaz a nelegální lov, kterým se zejména vlastníci rybníků snaží řešit škody, které vydra působí na rybí obsádce.

chřástal polní *Crex crex* (PO Horní Vsacko)

O něco menší než koroptev. Hnízdí na vlhčích loukách, pastvinách a ladech, výjimečně i v polích od nížin až do vyšších poloh.

Chřástal polní je v Evropě rozšířen roztroušeně na celém kontinentu, přičemž vynechává nejižnější a nejsevernější oblasti. V posledních desetiletích vymizel z velkých oblastí západní a střední Evropy a jeho osídlení zde je již jen velmi ostrůvkovité. Středisko výskytu nyní představuje východní Evropa, i tady však dochází k poklesu početnosti.

Hlavním důvodem úbytku je ztráta vhodného biotopu v důsledku intenzivních způsobů obdělávání luk a pastvin. Rychlost a míra ústupu vedla k tomu, že tento druh je řazen mezi nejohroženější ptáky Evropy.

Od poloviny 20. století, kdy byl na většině území běžným druhem nastala silná redukce stavů a to především v nížinách. Tento trend se patrně zastavil zhruba na počátku 90. let a od té doby došlo k nárůstu početnosti i k návratu do mnohých, dříve opuštěných lokalit. Těžištěm rozšíření i nadále zůstávají střední a vyšší polohy.

ťuhýk obecný *Lanius colurio* (PO Horní Vsacko)

Je tažný, ve střední Evropě obývá stepní stráně, různé křovinaté biotopy, lesní okraje a paseky. Hnízdí od nížin až poměrně vysoko do hor.

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

Ťuhák se vyskytuje téměř v celé Evropě, na Iberském poloostrově pouze v jeho severní části, na severu zhruba do poloviny Skandinávie. Jeho početnost se zvyšuje směrem od západu na východ. Také na severu Balkánského poloostrova byly zjištěny vysoké hustoty hnízdicích párů.

V letech 1970 - 90 byl zaznamenán v Evropě úbytek druhu, významněji se tento trend projevil při západním a severním okraji areálu. Zcela vymizel z Velké Británie, na zlomek se zmenšila populace v Nizozemí. Stabilní počty se zřejmě udržují ve východní Evropě, ačkoli zde není situace zcela jasná vlivem nedostatku přesných dat. Příčinou klesající početnosti jsou nejčastěji změny v zemědělské krajině, ale též postupná atlantizace klimatu.

V České republice je tento druh rozšířen poměrně rovnoměrně takřka po celém území. Ve vhodném prostředí existují dosud regiony s poměrně vysokými hnízdními hustotami, jako např. Vsetínsko, Pavlovské vrchy nebo České středohoří.

V druhé polovině 20. století se projevilo u nás výrazné ubývání početnosti, ale od 80. let se zdá, že se tento trend zastavil.

4.3.2. Kvantitativní údaje

Stanoviště

Stanoviště	Biotop	Počet EVL kde je předmětem ochrany	Plocha v EVL Beskydy (ha)	Plocha v k.ú. Halenkov	Počet segmentů v k.ú. Halenkov	Počet ovlivněných segmentů
3240	K2.2	3	11.4821	0,8	7	6 segmentů v bezprostřední blízkosti
6510	T1.1	100	9317.3263	254,18	184	12

Druhy

Druh	Početnost v ČR	Početnost v Beskydech	Počet EVL kde je předmětem ochrany
čolek karpatský	západní hranice rozšíření	R	5
kuňka žlutobřichá		P	20
medvěd hnědý *	stálý pobyt 1 až 4 jedinci	V (stálý pobyt 1 až 4 jedinci)	1
rys ostrovid	odhaduje se na 65 – 100 jedinců	R	4
vlk obecný *		V	1
vydra říční	postupný nárůst populace i zvětšování areálu	R	26

* prioritní druh

Ptáci

Druh	Početnost v ČR	Početnost v PO Horní Vsacko	Počet PO kde je druh předmět ochrany
chřástal polní	nárůst početnosti	hnízdící 60-80 MM	10
ťuhýk obecný	trend ubývání početnosti se zastavil	hnízdící 400-600 párů	3

4.3.3. Kvalita výskytu

Celková kvalita výskytu v ČR

Stav: Příznivý - FV, méně příznivý - U1, nepříznivý - U2, neznámý - XX

Druh	Oblast	Areál	Populace	Habitat	Vyhledky	Celkové
čolek karpatský	Kontinent	U1	U1	U1	U2	U2
	Panónikum					
kuňka žlutobřichá	Kontinent	U1	U1	U1	U1	U1
	Panónikum	U1	U1	U1	U1	U1
medvěd hnědý *	Kontinent	U1	U2	U2	U2	U2
	Panónikum					
rys ostrovid	Kontinent	U1	U1	U1	U1	U1
	Panónikum					
vlk obecný *	Kontinent	U1	U2	U1	U2	U2
	Panónikum					
vydra říční	Kontinent	FV	FV	FV	FV	FV
	Panónikum	FV	FV	FV	FV	FV

Ke druhům rostlin, ptáků a ke stanovištím tyto údaje chybí.

Kvalita výskytu v EVL a PO

Stanoviště

	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G
3240	Alpínské řeky a jejich dřevinná vegetace s vrbou šedou (<i>Salix elaeagnos</i>)	11.482	0.00	B/B/C
	K2.2 Vrbové křoviny šterkových náplavů	11.482	0.00	B/B/C
6510	Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (<i>Arrhenatherion</i> , <i>Brachypodio-Centaureion nemoralis</i>)	9317.3263	7.74	C/B/B
	T1.1 Mezofilní ovsíkové louky	9317.3263	7.74	C/B/B

Vysvětlivky:

Reprezentativnost (R)

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

Stupeň reprezentativnosti udává, do jaké míry je daný biotop či habitat nacházející se na dané lokalitě typický (charakteristiky stanoviště, dominantní a diagnostické druhy, ...) v porovnání s interpretační příručkou. Zobrazená hodnota je váženým průměrem reprezentativností všech segmentů daného biotopu či habitatu na dané lokalitě.

- * A - vynikající reprezentativnost
- * B - dobrá reprezentativnost
- * C - významná reprezentativnost
- * D - nevýznamné zastoupení

Zachovalost (Z)

Stupeň zachování struktury a funkcí daného biotopu či habitatu na dané lokalitě a možnosti jeho obnovy.

Zobrazená hodnota je váženým průměrem zachovalostí všech segmentů daného biotopu či habitatu na dané lokalitě. Toto kritérium zahrnuje tři subkritéria:

- * stupeň zachování struktury - porovnání struktury s údaji v interpretační příručce
 - o I - skvěle zachovaná struktura
 - o II - dobře zachovaná struktura
 - o III - průměrně zachovaná nebo částečně degradovaná struktura
- * stupeň zachování funkcí - zhodnocení předpokladů (schopnost a pravděpodobnost) daného biotopu či habitatu na dané lokalitě na zachování jeho struktury pro budoucnost, s ohledem na možné nepříznivé vlivy, ale také na přiměřená ochranná opatření, která přicházejí v úvahu.
 - o I - skvělé vyhlídky
 - o II - dobré vyhlídky
 - o III - průměrné nebo nepříznivé vyhlídky
- * možnosti obnovy - Toto subkritérium se používá ke zhodnocení, do jaké míry by byla možná obnova daného typu stanoviště na příslušné lokalitě. Hodnotí se jak faktická znalost obnovního postupu, tak i jeho efektivnost vzhledem k vynaloženým nákladům.
 - o I - obnova je snadná
 - o II - obnova je možná s vynaložením průměrného úsilí
 - o III - obnova je obtížná nebo nemožná

Celkové hodnocení (G)

Celkové hodnocení významu lokality pro ochranu příslušného typu přírodního stanoviště. Zobrazená hodnota je u biotopů expertním odhadem a u habitatů váženým průměrem celkových hodnocení biotopů odpovídajících danému habitatu na dané lokalitě.

Toto kritérium slouží k integrovanému zhodnocení předchozích kritérií, přičemž je třeba vzít v úvahu odlišnou váhu, kterou mohou jednotlivá kritéria mít pro dané stanoviště. Hodnotí se nejdůležitější údaje týkající se různých faktorů tak, aby mohl být celkově posouzen jejich pozitivní či negativní vliv na zachování příslušného typu stanoviště. "Nejdůležitější" údaje mohou být u jednotlivých typů stanovišť velmi odlišné, patří sem např. lidské aktivity na dané lokalitě a v jejím okolí, které mohou ovlivnit stav daného typu stanoviště z hlediska ochrany přírody, dále vlastnické poměry, existující legislativní status dané lokality, ekologické vztahy mezi jednotlivými typy stanovišť a druhy, atd.

Používají se tři kategorie:

- * A - vysoce významný
- * B - velmi významný
- * C - významný

Druhy

Druh	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
čolek karpatský <i>Triturus montandoni</i>	A	B	B	A
kuňka žlutobřichá <i>Bombina variegata</i>	A	B	C	A
medvěd hnědý <i>Ursus arctos</i> *	A	B	B	A
rys ostrovid <i>Lynx lynx</i>	A	B	B	A
vlk obecný <i>Canis lupus</i> *	A	B	B	A
vydra říční <i>Lutra lutra</i>	A	C	B	A

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

Vysvětlivky:

Podíl populace

Početnost a hustota populace daného druhu, vyskytujícího se na lokalitě, v poměru k populaci tohoto druhu na území státu

- * A - 100% až > 15%
- * B - 15% až > 2%
- * C - 2% až > 0%
- * D - nevýznamná populace

Zachovalost

Toto kritérium zahrnuje dvě subkritéria:

* stupeň zachování charakteristik stanoviště, které jsou důležité pro daný druh - Toto subkritérium vyžaduje globální zhodnocení charakteristik stanoviště, která se týkají biologických nároků daného druhu.

Nejvýznamnější jak u rostlinných, tak u živočišných druhů jsou charakteristiky mající souvislost s populační dynamikou. Měla by být zhodnocena struktura stanoviště a některé abiotické charakteristiky. K posouzení tohoto kritéria se používá "nejlepší expertní úsudek".

- o I - skvěle zachované charakteristiky
- o II - dobře zachované charakteristiky
- o III - průměrně zachované nebo částečně degradované charakteristiky

* možnosti obnovy - Toto subkritérium se hodnotí pouze v případech "průměrně zachované nebo částečně degradované charakteristiky".

- o I - obnova je snadná
- o II - obnova je možná s vynaložením průměrného úsilí
- o III - obnova je obtížná nebo nemožná

Izolace

Stupeň izolace populace na dané lokalitě ve vztahu k přirozenému areálu rozšíření druhu. Toto kritérium lze interpretovat jako přibližnou míru toho, jak daná populace přispívá ke genetické diversitě druhu, ale současně také jako míru zranitelnosti této populace. Zjednodušeně lze říci, že čím více je populace izolovaná (ve vztahu k přirozenému areálu druhu), tím více přispívá ke genetické diversitě druhu. Proto by termín "izolace" měl být posuzován v širším kontextu, s ohledem na endemity, poddruhy / variety / rasy, ale také na subpopulace v rámci metapopulace. Používá se následující kategorizace:

- * A - populace je (téměř) izolovaná
- * B - populace není izolovaná, ale je na okraji areálu rozšíření druhu
- * C - populace není izolovaná, leží uvnitř rozšířeného areálu druhu

Celkové hodnocení

Celkové hodnocení významu lokality pro zachování druhu. Toto kritérium se týká celkového zhodnocení významu lokality pro zachování daného druhu. Lze jej využít ke shrnutí předchozích kritérií, ale také k hodnocení jiných charakteristik lokality, které jsou považovány za významné pro tento druh. Tyto charakteristiky se mohou u jednotlivých druhů značně lišit, patří sem např. lidské aktivity na dané lokalitě a v jejím okolí, které mohou ovlivnit stav daného druhu z hlediska ochrany přírody, dále způsob obhospodařování půdy, statutární ochrana dané lokality, ekologické vztahy mezi jednotlivými typy stanovišť a druhů, atd.

Rozlišují se tři kategorie:

- * A - vysoce významná
- * B - velmi významná
- * C - významná

Ptáci

Druh	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
chřástal polní <i>Crex crex</i>	B	B	C	A
ťuhýk obecný <i>Lanius collurio</i>	C	A	C	A

Vysvětlivky:

Stejně jako v tabulce Druhy.

4.3.4 Identifikace vlivů koncepce na předměty ochrany

Vysvětlivky k tabulce:

-2 významný negativní vliv, předmět ochrany na ploše prokázán

-1 mírný negativní vliv

0 žádný vliv

+ pozitivní vliv

? hodnocení nebylo provedeno, ve stadiu koncepce je hodnocení obtížné nebo nemožné

Číslo	Výměra v ha	Využití	3240 (K2.2)	6510 (T1.1)	kuňka žlutobřichá	čolek karpatský	rys ostrovid	medvěd hnědý	vlk obecný	vydra říční	tůň obecný	chřástal polní	migrace	celistvost EVL	celistvost PO
Ha_101	1330,02	Bydlení hromadné - BH	0	-1	0	0	0	0	0	0	0	-1	0	0	0
Ha_103	5472,68	Bydlení hromadné - BH	0	0	0	0	0	0	0	0	-1	-1	0	0	0
Ha_118	4564,13	Bydlení individuální - BI	0	0	?	?	-1	-1	-1	0	0	0	0	0	0
Ha_120	3834,14	Bydlení individuální - BI	0	-1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_121	11103,39	Bydlení individuální - BI	0	-1	0	0	0	0	0	0	-1	-1	0	0	0
Ha_126	3182,37	Bydlení individuální - BI	0	0	0	0	-1	-1	-1	0	0	-1	0	0	0
Ha_136	1671,15	Bydlení individuální - BI	0	0	0	0	-1	-1	-1	0	0	0	0	0	0
Ha_137	14530,14	Bydlení individuální - BI	0	0	0	0	-1	-1	-1	0	0	0	0	0	0
Ha_142	2325,24	Plocha smíšená obytná vesnická - SO.3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-1	0	0	0
Ha_144	1562,74	Bydlení individuální - BI	0	-1	0	0	-1	-1	-1	0	0	0	0	0	0
Ha_145	1914,69	Plocha smíšená obytná vesnická - SO.3	0	0	0	0	-1	-1	-1	0	0	0	0	0	0
Ha_152	555,16	Plocha smíšená obytná vesnická - SO.3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-1	0	0	0
Ha_154	3220,73	Bydlení individuální - BI	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_157	6532,74	Bydlení individuální - BI	0	-1	0	0	0	0	0	0	-1	0	0	0	0
Ha_163	639,60	Plocha smíšená obytná vesnická - SO.3	0	-1	?	?	-1	-1	-1	0	0	0	0	0	0
Ha_164	932,17	Plocha smíšená obytná vesnická - SO.3	0	-1	0	0	-1	-1	-1	0	-1	0	0	0	0
Ha_165	931,49	Plocha smíšená obytná vesnická - SO.3	0	0	0	0	-1	-1	-1	0	0	-1	0	0	0
Ha_173	1029,67	Plocha smíšená obytná vesnická - SO.3	0	0	0	0	-1	-1	-1	0	0	0	0	0	0
Ha_175	596,25	Plocha smíšená obytná vesnická - SO.3	0	-1	0	0	-1	-1	-1	0	-1	-1	0	0	0
Ha_176	702,81	Bydlení individuální - BI	0	-1	0	0	-1	-1	-1	0	0	0	0	0	0
Ha_177	1920,91	Plocha smíšená obytná vesnická - SO.3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_178	3395,66	Plocha smíšená obytná vesnická - SO.3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-1	0	0	0

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

Číslo	Výměra v ha	Využití	3240 (K2.2)	6510 (T1.1)	kuřka žlutobřichá	čolek karpatský	rys ostrovid	medvěd hnědý	vlk obecný	vydra říční	tuhýk obecný	chřástal polní	migrace	celistvost EVL	celistvost PO
Ha_179	4488,92	Plocha smíšená obytná vesnická - SO.3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_180	2013,05	Plocha smíšená obytná vesnická - SO.3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_191	663,53	Plocha smíšená obytná vesnická - SO.3	0	0	?	?	-1	-1	-1	0	0	0	0	0	0
Ha_199	44974,93	Plocha smíšená obytná - SO	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_265	12223,88	Plocha občanského vybavení - O	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-1	0	0	0
Ha_267	6826,61	Plocha občanského vybavení - O	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-1	0	0	0
Ha_282	5321,30	Občanské vybavení - tělovýchova a sport - OS	0	0	0	0	0	0	0	0	-1	0	0	0	0
Ha_283	2804,57	Občanské vybavení - tělovýchova a sport - OS	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_284	1215,76	Občanské vybavení - tělovýchova a sport - OS	0	-1	0	0	0	0	0	0	0	-1	0	0	0
Ha_285	2068,30	Občanské vybavení - tělovýchova a sport - OS	0	0	0	0	-1	-1	-1	0	0	0	0	0	0
Ha_339	132,85	Plocha pro silniční dopravu - DS	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_340	2935,94	Plocha pro silniční dopravu - DS	0	0	0	0	0	0	0	0	-1	-1	0	0	0
Ha_341	85,98	Plocha pro silniční dopravu - DS	0	0	0	0	-1	-1	-1		0	0	0	0	0
Ha_351	856,52	Plocha pro vodní hospodářství - T*	0	0	0	0	-1	-1	-1	0	-1	0	0	0	0
Ha_385	1372,55	Protipovodňová ochrana - T*	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_386	4173,51	Protipovodňová ochrana - T*	-1	-1	0	0	0	0	0	0	0	-1	0	0	0
Ha_387	3318,16	Protipovodňová ochrana - T*	-1	0	0	0	0	0	0	0	0	-1	0	0	0
Ha_388	405,18	Protipovodňová ochrana - T*	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_389	1669,78	Protipovodňová ochrana - T*	-1	-1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_390	423,70	Protipovodňová ochrana - T*	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_391	4725,73	Protipovodňová ochrana - T*	-1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_392	4412,65	Protipovodňová ochrana - T*	-1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_393	550,66	Protipovodňová ochrana - T*	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_394	113,87	Protipovodňová ochrana - T*	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

Číslo	Výměra v ha	Využití	3240 (K2.2)	6510 (T1.1)	kuřka žlutobřichá	čolek karpatský	rys ostrovid	medvěd hnědý	vlk obecný	vydra říční	tuhýk obecný	chřástal polní	migrace	celistvost EVL	celistvost PO
Ha_395	5257,49	Protipovodňová ochrana - T*	-1	0	0	0	-2	-2	-2	0	0	0	0	0	0
Ha_396	1023,61	Protipovodňová ochrana - T*	0	-1	0	0	-2	-2	-2	0	0	0	0	0	0
Ha_397	644,09	Protipovodňová ochrana - T*	0	0	0	0	-2	-2	-2	0	0	0	0	0	0
Ha_398	649,88	Protipovodňová ochrana - T*	0	-1	0	0	0	0	0	0	-1	0	0	0	0
Ha_399	553,46	Protipovodňová ochrana - T*	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_416	5450,31	Plocha veřejných prostranství s převahou nezpevněných ploch - PZ	0	0	0	0	0	0	0	0	0	-1	0	0	0
Ha_417	985,26	Plocha veřejných prostranství s převahou nezpevněných ploch - PZ	0	-1	0	0	0	0	0	0	-1	0	0	0	0
Ha_467	5778,57	Plochy vodní a vodohospodářské - WT	0	-1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_470	4685,72	Plochy vodní a vodohospodářské - WT	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_601	268,05	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_602	4848,81	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	?	?	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_603	1770,56	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_604	149,36	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_605	1253,67	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_606	1167,80	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_607	2543,91	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_608	603,85	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_609	2896,57	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_610	6712,56	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_611	3974,74	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_612	885,74	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

Číslo	Výměra v ha	Využití	3240 (K2.2)	6510 (T1.1)	kuřka žlutobřichá	čolek karpatský	rys ostrovid	medvěd hnědý	vlk obecný	vydra říční	tuhýk obecný	chřástal polní	migrace	celistvost EVL	celistvost PO
Ha_613	396,07	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_614	376,31	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_615	1728,09	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_616	741,27	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_617	167,26	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_618	134,32	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_619	291,64	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_620	1890,60	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_621	902,27	Plocha krajinné zeleně - biokoridor - K	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_701	23156,50	Plocha přírodní - biocentrum - P	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_702	7195,73	Plocha přírodní - biocentrum - P	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_703	7698,26	Plocha přírodní - biocentrum - P	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_704	653,60	Plocha přírodní - biocentrum - P	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_705	17446,78	Plocha přírodní - biocentrum - P	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_706	11635,80	Plocha přírodní - biocentrum - P	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_707	110794,76	Plocha přírodní - biocentrum - P	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_708	12276,72	Plocha přírodní - biocentrum - P	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_709	3782,33	Plocha přírodní - biocentrum - P	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Ha_710	805,85	Plocha přírodní - biocentrum - P	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

4.3.5 Podíl ovlivněné rozlohy/populace předmětů ochrany v dotčených lokalitách

Podíl potenciálně ovlivněné rozlohy lze předběžně vyčíslit pouze u typů přírodních stanovišť, kde jsou k dispozici příslušné údaje.

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

Míru ovlivnění populací ostatních druhů, které jsou předměty ochrany u EVL a PO lze stanovit až po terénním šetření při zpracovávání jednotlivých posouzení na konkrétní záměry.

Ovlivněná stanoviště

Stanoviště	Biotop	Plocha v EVL Beskydy (ha)	Plocha v k.ú. Halenkov	Počet segmentů v k.ú. Halenkov	Počet ovlivněných segmentů	Plocha ovlivněná koncepcí	Procento ovlivněné plochy na katastru
3242	K2.2	11.4821	0,81	7	5 segmentů v bezprostřední blízkosti*	*	*
6510	T1.1	9317.326	254,18	184	12	1,8	0,70 %

* viz komentáře v následující kapitole

4.3.6 Významnost vlivů

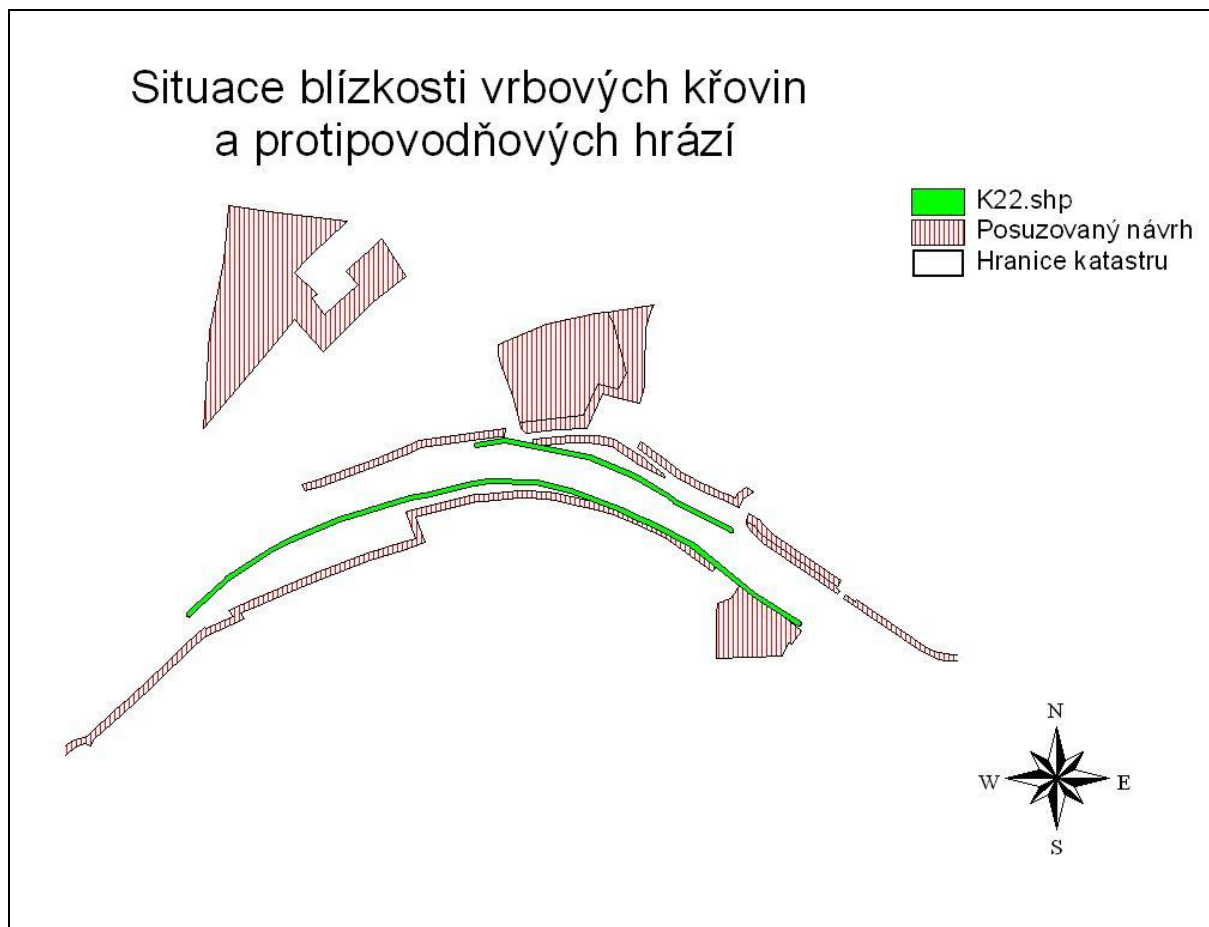
Hodnocení významnosti vlivů bylo provedeno podle metodikou doporučené tabulky.

V souladu s metodikou byl vliv menší než jednotky procent vyhodnocen jako mírně negativní.

Hodnota	Termín	Popis
-2	Významný negativní vliv	Negativní vliv dle odst. 9 § 45i ZOPK Vylučuje schválení koncepce obsahující takto vyhodnocené úkoly (záměry) (resp. koncepci je možné schválit pouze v určených případech dle odst. 9 a 10 § 45i ZOPK) Významný rušivý až likvidační vliv na stanoviště či populaci druhu nebo její podstatnou část; významné narušení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, významný zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu. Vyplyvá ze zadání koncepce, nelze jej eliminovat (resp. eliminace by byla možná jen vypuštěním problémového dílčího úkolu, záměru, opatření atd.).
-1	Mírně negativní vliv	Omezený/mírný/nevýznamný negativní vliv Nevylučuje schválení koncepce. Mírný rušivý vliv na stanoviště či populaci druhu; mírné narušení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, okrajový zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu. Je možné jej dále snížit navrženými zmírňujícími opatřeními.
0	Nulový vliv	Koncepce, resp. její dílčí úkoly nemají žádný prokazatelný vliv.
+1	Mírně pozitivní vliv	Mírný příznivý vliv na stanoviště či populaci druhu; mírné zlepšení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, mírný příznivý zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu.
+2	Významný pozitivní vliv	Významný příznivý vliv na stanoviště či populaci druhu; významné zlepšení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, významný příznivý zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu.
?	Vliv nelze hodnotit	Díky obecnosti zadání koncepce (nebo jednotlivých úkolů) není možné hodnotit její vlivy.

3240 Alpínské řeky a jejich dřevinná vegetace s vrbou šedou (*Salix elaeagnos*) - biotop K2.2

Vrbové křoviny na náplavech se nacházejí podél Bečvy. Biotop je liniový, stejně tak plochy protipovodňových hrází jsou navrženy v těsném sousedství řeky. Vrbové křoviny budou ovlivněny nepřímo blízkostí stavby. Vliv je hodnocen jako mírně negativní.

Část kde se návrhové plochy protipovodňových hrází přibližují k vrbovým křovinám, výřez

Stanoviště 6510 Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*) (předmět ochrany EVL Beskydy)

Na katastru obce Halenkov se jedná o velmi rozšířený biotop, celkově zabírá 184 ha. Plocha ovlivněná koncepcí zabírá přibližně 1,8 ha (0,8 %). Ve střetu jsou zejména plochy určené k bydlení. Vliv je posuzován jako mírně negativní.

čolek karpatský *Triturus montandoni*, kuňka žlutobřichá *Bombina variegata* (předměty ochrany EVL Beskydy)

Potenciální ovlivnění může nastat při jakýchkoliv zásazích na podmáčených plochách, oba druhy obývají i plochy dočasné. Vliv na čolka a kuňky nebyl zjištěn. Aktuální výskyt obou druhů na konkrétních lokalitách, jeho početnost a jeho ovlivnění musí hodnotit terénní průzkum a Naturová posouzení na každý záměr kde by se mohly vyskytovat podmáčené plochy a malé tůňky nebo kaluže.

vydra říční *Lutra lutra* (předmět ochrany EVL Beskydy)

Ovlivnění vydry nebylo zjištěno.

vlk obecný * *Canis lupus*, rys ostrovid *Lynx lynx*, medvěd hnědý * *Ursus arctor* (předměty ochrany EVL Beskydy)

S klidovými zónami nezbytnými pro velké šelmy jsou ve střetu navržené plochy nacházející se v migračně významných územích.

Na území Halenkova se nachází dálkový migrační koridor pro velké savce přes údolí Vsetínské Bečvy. V koordinačním výkresu je dálkový migrační koridor pro velké savce zakreslen.

Vzhledem k celkové nepříznivé kvalitě výskytu medvěda a vlka v ČR (U2, viz kap. 4.3.3), vzhledem k tomu, že EVL Beskydy je jedinou EVL pro tyto druhy v ČR a vlk i medvěd jsou druhy prioritními jsou vlivy na vlka a medvěda hodnoceny přísněji. Velké šelmy vyžadují rozsáhlé lesnaté území s klidovými zónami, navržené plochy leží na okrajích migračně významného území anebo poblíž existující zástavby. Vlivy na vlka, medvěda a rysa jsou hodnoceny jako mírný negativní vliv.

ťuhýk obecný *Lanius colurio* (předmět ochrany PO Horní Vsacko)

Na území Halenkova se nacházejí křovinaté stráně s trnitými keři, vhodný biotop pro ťuhýka. Návrhových ploch negativně ovlivňujících ťuhýka je celkem 10. Negativní vliv je možné a vhodné zmírnit vysazením nebo ponecháním keřů, zejména trnitých. Toto opatření je vhodné zapracovat do regulativů. Vliv je hodnocen jako mírně negativní.

chřástal polní *Crex crex* (předmět ochrany PO Horní Vsacko)

V minulosti byl výskyt chřástala polního na území Halenkova mnohokrát prokázán. Návrhové plochy se nacházejí i v územích, která je nutno pokládat za jádrová – opakovaný výskyt chřástala.

Plocha 199, na které byl v minulosti také prokázán výskyt chřástala je v současné době upravena a bez odpovídajícího biotopu. Chřástal na této ploše již nenalezne odpovídající podmínky a proto je vliv hodnocen jako nulový. Podobně plocha 101 s výskytem v minulosti nyní již neposkytuje podmínky pro chřástala, výstavbou v okolí byla izolována a je plošně příliš malá.

Ve střetu jsou plochy 101, 103, 121, 126, 142, 152, 165, 175, 178, 265, 267, 284, 340, 386, 387, 416, jsou posouzeny mírným negativním vlivem, neboť jsou umístěny na okrajích výskytu chřástala, mimo jádrová území.

Negativní vliv na plochách krajinné zeleně se dá eliminovat upuštěním od dřevinných výsadeb na plochách určených jako biokoridory a biocentra, tyto plochy ponechat zatravněné a bez dalších zásahů (například převod na pole nebo změna způsobu hospodaření). Toto opatření k odstranění negativního vlivu by mělo být zakotveno v regulativech. Jedná se o plochy 419, 607 – 610, 612, 616, 620, 704 – 707, 710.

Celkově je vliv současné podoby návrhu územního plánu Halenkova na chřástala polního hodnocen jako mírný negativní vliv.

4.3.7 Závěr – vlivy koncepce na předměty ochrany

*prioritní předměty ochrany

	Předmět ochrany EVL	Vliv
3220	Alpínské řeky a bylinná vegetace podél jejich břehů	0
	M4.3 Štěrkové náplavy s třtinou pobřežní (<i>Calamagrostis pseudophragmites</i>)	
3240	Alpínské řeky a jejich dřevinná vegetace s vrbou šedou (<i>Salix elaeagnos</i>)	-1
	K2.2 Vrbové křoviny štěrkových náplavů	
5130	Formace jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>) na vřesovištích nebo vápnitých trávnících	0

Mgr. Ivana Paukertová: Posouzení vlivu koncepce „Územní plán obce Halenkov – návrh“ na lokality soustavy Natura 2000

	T8.2A Sekundární podhorská a horská vřesoviště s výskytem jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>)	
6210 (*)	Polopřirozené suché trávníky a facie křovin na vápnitých podložích (<i>Festuco-Brometalia</i>)	0
	T3.4D Širokolisté suché trávníky bez význačného výskytu vstavačovitých a bez jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>)	
6230 *	Druhově bohaté smilkové louky na silikátových podložích v horských oblastech (a v kontinentální Evropě v podhorských oblastech)	0
	T2.2 Horské smilkové trávníky s alpínskými druhy	
	T2.3B Podhorské až horské smilkové trávníky bez jalovce	
6430	Vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpínského stupně	
	A4.2 Subalpínské vysokobylinné nivy	0
	A4.3 Subalpínské kapradinové nivy	0
	M5 Devětsilové lemy horských potoků	0
6510	Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (<i>Arrhenatherion</i> , <i>Brachypodio-Centaureion nemoralis</i>)	-1
	T1.1 Mezofilní ovsíkové louky	
7220 *	Petrifikující prameny s tvorbou pěnoveců (<i>Cratoneurion</i>)	0
	R1.1 Luční pěnovecová prameniště	
	R1.3 Lesní pěnovecová prameniště	
8220	Chasmodytická vegetace silikátových skalnatých svahů	0
	S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drovin	
8310	Jeskyně nepřístupné veřejnosti	0
	S3B Jeskyně nepřístupné veřejnosti	
9110	Bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i>	0
	L5.4 Acidofilní bučiny	
9130	Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>	0
	L5.1 Květnaté bučiny	
9140	Středoevropské subalpínské bučiny s javorem (<i>Acer</i>) a šťovíkem horským (<i>Rumex arifolius</i>)	0
	L5.2 Horské klenové bučiny	
9170	Dubohabřiny asociace <i>Galio-Carpinetum</i>	0
	L3.3B Západo-karpatské dubohabřiny	
9180 *	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklich	0
	L4 Suťové lesy	
91E0 *	Směšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)	0
	L2.1 Horské olšiny s olší šedou (<i>Alnus incana</i>)	
	L2.2A Údolní jasanovo-olšové luhy, typické porosty	
9410	Acidofilní smrčiny (<i>Vaccinio-Piceetea</i>)	0

L9.1 Horské třtinové smrčiny	
L9.3 Horské papratkové smrčiny	
oměj tuhý moravský	0
šikoušek zelený	0
čolek karpatský	?
kuňka žlutobřichá	?
lesák rumělkový	0
medvěd hnědý *	-1
netopýr velký	0
rýhovec pralesní	0
rys ostrovid	-1
střevlík hrbolatý	-1
velevrub tupý	0
vlk obecný *	-1
vydra říční	0
Předmět ochrany PO	
chřástal polní	-1
čáp černý	0
datlík tříprstý	0
jeřábek lesní	0
lejsek malý	0
strakapoud bělohřbetý	0
tuhýk obecný	-1
celistvost EVL	0
celistvost PO	0

4.4. Hodnocení vlivu koncepce na celistvost lokalit

Celistvostí lokality rozumíme udržení její kvality z hlediska naplňování jejich ekologických funkcí ve vztahu k předmětu ochrany. Jde o schopnost ekosystémů nadále fungovat způsobem příznivým pro předměty ochrany z hlediska zachování, eventuálně zlepšení jejich stávajícího stavu. Vždy je třeba hodnotit celistvost lokality z pohledu předmětů ochrany a vždy v první řadě z ekologického, nikoli topografického hlediska.

Z hlediska celistvosti pro velké šelmy, vlka a medvěda je v případě EVL Beskydy klíčové zachování migračních koridorů. Oba druhy mají nepříznivou kvalitu výskytu v ČR (U2, viz kap. 4.3.3) a jsou druhy prioritními. Vzhledem k tomu, že EVL Beskydy je jedinou EVL pro tyto druhy v ČR je zachování migračních koridorů na území Beskyd pro výskyt těchto druhů klíčové a jakýkoliv zásah do nich musí být pečlivě zvažován. Dálkový migrační koridor pro velké savce je zakreslen v koordinačním výkresu a není návrhem nijak zmenšen.

Celistvost EVL Beskydy nebude ovlivněna. Nebylo zjištěno ani žádné ovlivnění celistvosti ptačí oblasti Horní Vsacko.

4.5. Hodnocení možných kumulativních vlivů

Kumulativní vlivy nebyly zjištěny.

5. Závěr

Hodnocená koncepce Územní plán Halenkov – návrh

nemá významný negativní vliv

na předměty ochrany EVL Beskydy a

nemá významný negativní vliv

na předměty ochrany PO Horní Vsacko.

6. Literatura a použité zdroje

6.1 Odborná literatura

- Bojda M., Kotal M., Praus L (2010):** Aktuální situace propustnosti krajiny v údolí Vsetínské Bečvy a Senice. Nutná ochrana stávajících koridorů pro velké savce (závěrečná studie), Olomouc.
- Dostál J. (1989):** Nová květena ČSSR. – Academia, Praha.
- Guth J. (2002):** Metodiky mapování biotopů soustavy Natura 2000 a Smaragd (metodiky podrobného a kontextového mapování), 3. přepracované vydání – AOPK ČR, Praha.
- Guth, J. a kol. (2007):** Příručka hodnocení biotopů. AOPK ČR, ms.
- Hejný S. et Slavík B. [red.] (1988):** Květena České socialistické republiky. - Academia, Praha.
- Chytrý M., Kučera T. et Kočí M. (2001) [eds.]:** Katalog biotopů České republiky. – Agentura ochrany přírody a krajiny, Praha.
- Praus L, Kotal M. (2009):** Aktuální situace propustnosti krajiny v údolí Vsetínské Bečvy a Senice. Nutná ochrana stávajících koridorů pro velké savce (předběžná studie), Olomouc.
- Procházka F. [ed.] (2001):** Černý a červený seznam cévnatých rostlin České republiky (stav v roce 2000). – Příroda, Praha, 18: 1-166.
- Mikyška R. et al. (1972):** Geobotanická mapa ČSSR. 1. České země. - Academia, Praha.
- Moravec J. et al. (1995):** Rostlinná společenstva České republiky a jejich ohrožení (2.vydání).- Severočeskou přírodou, příloha 1995, Litoměřice.
- Neuhäuslová Z. et al. (1998):** Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky.- Academia, Praha.
- Příloha č. II. vyhlášky ministerstva životního prostředí ČR č. 395/1992 Sb.**
Seznam zvláště chráněných druhů rostlin
- Rothmaler W. et al. (1976):** Exkursionsflora für die Gebiete der DDR und der BRD. Kritischer Band. - Berlin.

6.2 Další použité zdroje

Mapový server AOPK

<http://mapy.nature.cz>

Údaje o druzích

<http://www.biomonitoring.cz>

<http://www.casopis.ochranaprirody.cz/clanky/becva-nejvyznamnejsi-moravska-lokalita-velevruba-tupeho.html>

Autor fotografie chřástala polního Petr Pivoňka.